

SỰ NHẬN DẠNG

 Mời anh chị em ngồi. Cảm ơn anh rất nhiều, thưa anh, Anh Shores. Đó là một...Tôi chắc chắn coi đây là một đặc ân lớn được ở đây tối nay, trong...hội Phúc Âm Ngũ Tuần Đầu Tiên này, một lần nữa, với sự thông công chung quanh Lời Đức Chúa Trời, với anh chị em những người tốt đẹp, được ở với Anh Shores yêu quý của chúng ta lần nữa, và—và tất cả những người anh em mà chúng ta đã gặp suốt tuần. Và chúng ta đã có một thì giờ thật tuyệt vời, trong hai tuần vừa qua.

2 Tôi không biết như tôi đã từng có, trong nhiều năm, đã từng có thời gian tốt hơn tôi đã có tuần này, về sự thông công với các anh em chung quanh khắp Thung lũng Maricopa này, tất cả các con đường từ Mesa, xuống, và xuống tới Tucson, mà là Giê-ru-salem, dĩ nhiên, trên đồi. Và chúng ta vui mừng được thăm viếng với các anh em của chúng ta ở đây tại Giê-ri-cô, đây, ở dưới đây trong...dưới chân đồi. Chỉ tự hỏi điều đó sẽ diễn ra như thế nào.

3 Và vì vậy khi tôi đã ở đây, nhiều năm trước, đó luôn là sự cạnh tranh giữa Tucson và Phoenix. Vì vậy, tôi vừa nghĩ về điều đó ngày nọ, anh em biết đấy. Họ đang trêu chọc tôi về việc đứng về phía Tucson. Và vì vậy tôi nghĩ về, ồ, nó ở trên đồi, và Giê-ri-cô thì ở trong thung lũng, anh em biết đấy. Vì vậy tôi nghĩ đó sẽ thật là một điều tốt. Ồ, thế thì chúng tôi bắt gặp Ông Người-ở giữa, một người khác đang đi xuống. Chúng tôi muốn làm việc để giúp ông ta.

4 Bây giờ, đó là một thời gian tuyệt vời, như tôi nhắc lại, và chúng ta chắc chắn rất thích thú.

5 Bây giờ, chúng ta đang...chờ đợi với sự mong đợi lớn cho hội nghị sắp đến này bắt đầu vào tối mai. Chúng ta đang mong đợi một thì giờ tuyệt vời. Và trong điều này tôi đã cố gắng đặt, trong cách làm việc khiêm nhường của tôi, một nền tảng, hầu như có một sự khuấy động giữa dân sự, vì sự phục hưng sắp đến. Và bây giờ chúng ta có một số diễn giả tuyệt vời đang đến, trong buổi nhóm phục hưng này ở trong tầm tay bây giờ. Anh Velmer

Gardner, và—và anh em Giám Lý nào đó được cho là một diễn giả xuất chúng, và rồi, cho sự kết thúc tuyệt vời cuối cùng đó, là Anh Oral Roberts quý báu của chúng ta, cho tối thứ Hai tới. Và tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho các anh em những sứ điệp như vậy sẽ khiến Phoenix quỳ xuống, run rẩy, trong sự kính sợ Đức Chúa Trời.

6 Và chúng ta đã cố gắng hết sức, tuần này, để—để đặt nền tảng cho điều đó, về sự hiện ra chẳng bao lâu của Con Đức Chúa Trời. Và tôi đang tin, và đã giảng dạy, điều đó hoàn toàn có thể được để Ngài có thể đến trong thế hệ này bây giờ, thậm chí đêm nay. Chúng ta thật sự không biết khi nào nó sẽ xảy ra, nhưng chúng ta muốn được chuẩn bị để, khi nó đến, chúng ta sẽ đi với Ngài trong sự Cát lên.

7 Đó là một thời gian tuyệt vời. Tôi đã rao giảng những Sứ điệp mạnh mẽ này về sự Đến của Ngài, và cố gắng đưa ra những—những khả năng, và thời đại mà chúng ta đang sống, và cách mà mọi thứ, theo quan điểm của tôi, ý kiến khiêm tốn của tôi, là điều kiện tiếp theo cho sự Đến của Chúa, sự Cát lên, điều tiếp theo. Và tất cả mọi thứ còn thiếu, có thể xảy ra trong vòng một giờ.

8 Tôi tin, nhiều, tôi không biết thực sự bao nhiêu, nhưng một số lời tiên tri nổi bật liên quan đến sự ứng nghiệm của sự đến của Đấng Mê-si và những gì Ngài sẽ làm, đã được ứng nghiệm trong bảy giờ cuối cùng tại thập tự giá. “Thật họ đã đâm vào sườn Ta, và Ta...không một cái xương nào bị gãy.” Và—và Ngài kêu lên, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lia bỏ Tôi?” Và những lời tiên tri vĩ đại, chúng chỉ xảy ra, một, hai, ba, bốn, giống như thế, chỉ trong một hay hai giờ, cách nhau.

9 Bây giờ, điều đó có thể xảy ra giống như vậy khi Ngài trở lại. Và chúng ta phải cảnh giác, chờ đợi.

10 Tối qua tôi nghĩ chúng ta đã có một thời gian tuyệt vời tại—tại Phúc Âm Ngũ Tuần ở phía nam đây. Tôi tin đó là Southside, có lẽ, nó được gọi là, Ngũ Tuần Southside. Đã gặp một anh em tốt mà tôi chưa gặp trước đây trong cuộc hành trình, như tôi nhớ, nhưng là một anh em quý báu và một nhóm người tốt.

11 Và chúng ta đã nói về, ở đó tối hôm qua, một Sứ điệp về...

về việc có Ngài như một ốc đảo, một nơi, tưởng nhớ Ngài, tất cả những gì Ngài đã làm, khi chúng ta đến với nhau, ngồi chung quanh trong các nơi trên Trời trong Đấng Christ. Và để nhớ những điều mà Ngài đã làm, và những điều mà Ngài đã hứa làm, cách mà Ngài đã hứa Ngài sẽ đáp ứng với chúng ta. “Hễ nơi nào có hai hay ba người nhóm lại trong Danh Ngài, thì ở đó Ngài sẽ ở giữa chúng ta.” Rồi, tôi nghĩ quyền tể trị của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ một cách kỳ diệu khi Ngài giáng xuống ngay giữa chúng ta, và chứng minh chính Ngài, rằng Ngài đã ở đó với chúng ta lần nữa. Điều đó thật dễ hiểu, rằng chúng ta đang ở gần cuối cùng. Và những điều đó Ngài đã hứa làm, ngay lúc cuối cùng, và chúng ta thấy nó đang đối diện với chúng ta bây giờ.

¹² Tôi đoán, có lẽ, rằng hầu hết mọi người ở đây là—là những người được cứu. Và chúng ta là những người đang cầu nguyện và nỗ lực của chúng ta bây giờ cho hội đồng sắp đến. Và chúng ta phải thúc ép với tất cả điều đó trong chúng ta, và làm mọi thứ chúng ta có thể. Hãy tin chắc rằng chúng ta nói với mọi tội nhân trong suốt thời gian của hội đồng này. Hãy đến gần mọi doanh nhân, và mọi người chưa được cứu, và những người không có Đấng Christ, không có Đức Thánh Linh. Chúng ta muốn tiếp cận họ với Sự điệp, với cách tiếp cận Phúc âm vững vàng, lành mạnh với dân sự.

¹³ Hãy để cho đời sống của chúng ta thật mặn mà, để những người khác có thể nhìn thấy cách chúng ta hành động và sống, hầu cho họ cũng muốn sống theo cách đó. Anh em biết Chúa Jêsus đã phán, “Các ngươi là muối của đất.” Nhưng nếu muối đã mất đi lời chứng của nó, hương vị của nó, sức hút của nó, thì nó không thể chữa lành hay cứu được nữa. Muối giữ lại khi nó tiếp xúc, và chúng ta phải—chúng ta phải là sự tiếp xúc của Đức Chúa Trời. Chúng ta là đầu mối liên hệ của Ngài, như Anh Roberts nhiều lần đề cập đến việc đặt tay lên đài phát thanh hay điều gì đó để tìm điểm liên lạc.

¹⁴ Bây giờ, anh em có thể nghe tôi đang nói là lạ một chút tối nay, nhưng ba hay bốn đêm vừa qua tôi đã phải lấy giọng cao của mình. Tôi—tôi...Cái khác đã mòn. Vì vậy, tôi đang nói giọng cao, nhiều hơn từ miệng tôi. Nó không phải là một sự bổ sung,

nhưng tôi phải làm điều đó, để giữ cho phần dưới không bị tổn thương. Anh em biết đấy, Đức Chúa Trời hầu như tạo ra chúng ta theo một cách nào đó, nơi mà, nếu một phần suy yếu, thì chúng ta có thể nắm bắt phần khác. Người nào đó—người nào đó...Anh em biết đấy, một nguồn dự phòng.

¹⁵ Và một người nào đó, đã hỏi tôi, lần nọ, nói, “Làm thế nào anh có thể bước đi rất khó khăn như vậy qua những ngọn núi và vân vân?”

¹⁶ Tôi nói, “Ồ, tôi đã học được điều đó, một kỹ thuật nhỏ, cách đây nhiều năm, từ những thổ dân da đỏ Anh-điêng.” Thấy không? Anh em có thể đi bộ bằng đầu gối, không sử dụng hông, hông của mình, và để hông nghỉ ngơi. Rồi bước đi bằng hông, và sải bước, và để đầu gối nghỉ ngơi, anh em thấy đấy. Vì vậy chỉ cần nghỉ ngơi và bước đi, nghỉ ngơi và bước đi, nghỉ ngơi và bước đi.

¹⁷ Đó là cách anh em giảng, với giọng cao rồi giọng thấp, giọng cao và giọng thấp. Hãy để một giọng nghỉ, đến giọng kia.

¹⁸Ồ, Đức Chúa Trời đã tạo nên một điều kỳ diệu khi Ngài tạo nên một con người! Anh em biết tại sao không? Chính trong hình ảnh của Ngài mà Ngài đã tạo nên con người. Và vì vậy điều gì có thể tuyệt vời hơn Đức Chúa Trời?

¹⁹ Tôi đã giảng rất nhiều về sự—về sự Đến của Đấng Christ trong thời đại này, tôi nghĩ có lẽ sẽ là một điều tốt tối nay để giải quyết về một số trong những điều này tôi đã nói về, và mang đến sự—sự nghiêm trọng của tình trạng thời nay, vào sự hiện diện của chúng ta, bởi Phúc âm, và thấy cách chúng ta, chính chúng ta, được trang bị như thế nào cho thời đại này. Làm sao chúng ta biết? Đây có thể là hội đồng cuối cùng mà những Thương Gia này sẽ từng có. Anh em biết đấy, đây có thể là đêm cuối cùng mà Hội Phúc Âm Ngũ Tuần Đầu Tiên và tất cả những giáo hội còn lại trên khắp đất nước sẽ mở cửa. Ngày mai, nó có thể xảy ra, tất cả chúng đều đóng cửa. Chúng ta không biết. Đây có thể là lần cuối cùng Kinh Thánh được đọc cho cử tọa này. Vì vậy, chúng ta hãy hầu như kiểm tra lại tối nay và xem chúng ta đang ở đâu, về sự nghiêm túc, trong một thời gian ngắn.

²⁰ Và rồi chúng ta sẽ đi ra, cố gắng hoàn thành sớm, để chúng

ta có thể để mọi người ra ngoài và không giữ anh chị em lại. Tôi đã có một nhận xét hơi thô lỗ tuần này, rằng tôi—tôi giữ anh em suốt đêm, nếu tôi biết chỉ bỏ lỡ một ngày làm việc, điều đó sẽ không làm tổn thương anh em. Nhưng tôi nói, “Tối thứ Bảy bây giờ, không thể giữ anh chị em lâu chút nào, bởi vì anh chị em không thể nghỉ học trường Chúa nhật. Anh chị em phải có mặt ở đó tại nhiệm vụ của mình.” Vì vậy, bây giờ, tôi sẽ không giữ các bạn lâu tối nay, vì tôi chắc chắn muốn các bạn ở đó tối mai. Đó là những gì chúng ta đang thúc đẩy, thời gian tuyệt vời này.

²¹ Và bây giờ hãy cầu nguyện cho tất cả những anh em sắp giảng. Hãy cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ xúc dầu cho những sứ giả của Ngài. Và tối hôm qua, với Anh Oral; anh ấy đã được chọn cho sự đứng đầu cuối cùng của tất cả điều đó. Tôi nghĩ về lần cuối cùng đó, giống như đó là ngày cuối cùng của kỳ lễ khi Chúa Jêsus đứng và kêu lên tại đền thờ. Ồ, xin cho chúng con nghe lại điều đó. Cầu xin Đức Chúa Trời kêu la với chúng con, và kêu gọi chúng con đến bên Ngài, nhóm lại trong Hội thánh, được cứu chuộc của Ngài, Nàng Dâu của Ngài mà Ngài đã mua chuộc rất ân cần bằng Huyết của Chính Ngài. Và chúng ta đang cầu nguyện cho sự kết thúc đó.

²² Bây giờ chúng ta sẽ nhìn lên Chúa ngay bây giờ trong lời cầu nguyện trước khi chúng ta đến gần Lời Ngài. Bởi vì, anh em biết đây, Lời không có sự thông giải riêng, vì vậy tôi chỉ muốn dành cho Tác Giả bày tỏ Nó; và giữ không ở ngoài Điều đó, anh em biết đây, để chúng ta có thể—chúng ta có thể tin rằng Ngài đang làm điều đó. Vì vậy chúng ta hãy cúi đầu ngay bây giờ. Và—và khi chúng ta cúi đầu, chúng ta cũng hãy cúi lòng mình, chỉ cúi lòng chúng ta trước Đức Chúa Trời.

²³ Bây giờ với đầu và tấm lòng của chúng ta cúi xuống, có một lời cầu xin trong lòng anh em tối nay không, hỏi người công dân của Vương Quốc, anh em hành hương của tôi? Các bạn đang kiêu ngạo ở đây tại Phoenix và những nơi khác, mà chúng ta đã nhóm lại trong nhà thờ nhỏ đáng yêu này tối nay để thờ phượng Ngài, có yêu cầu nào mà anh chị em muốn Đức Chúa Trời biết về không? Hãy giữ nó trong tâm trí, và chỉ giơ tay lên, và nói, “Lạy Chúa, xin là con bây giờ tối nay. Con—con có một—một nhu cầu

liều lĩnh.” Câu xin Ngài...Con biết Ngài sẽ thấy điều đó. Ngài sẽ nghe điều đó. Ngài sẽ trả lời nó.

²⁴ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con đang đến gần Ngài bằng đức tin bây giờ. Chúng con đang kết hợp chính mình với nhau, đặt những lời cầu nguyện của chúng con như một người. Bởi đức tin chúng con đang rời khỏi đây, ở số 11 và Garfield, và chúng con đang leo lên bởi đức tin, vượt ra ngoài mặt trăng và các ngôi sao, lên Dải Ngân Hà, trên trong và bên ngoài những cảnh tượng của trái đất này, đến sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Và ở đó trên Bàn thờ nơi đang đặt Cửa Lễ, và những Chê-ru-bim và Sê-ra-phim đang bay trên Bàn thờ của Đức Chúa Trời, kêu lên, “Thánh thay!” Ô, thật là một nơi để đứng! Nhưng với Lời được chép này, bởi Con Đức Chúa Trời, rằng, “Nếu chúng ta cầu xin Cha bất cứ điều gì trong Danh Ngài, Ngài sẽ ban điều đó cho chúng ta.” Và ở đó Ngài mặc áo đẫm Máu của Ngài. Giá đã được trả, rằng chúng con, những người không xứng đáng, có thể đến gần Ngài, như các con trai và các con gái, sau khi chúng con đã tin nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi của chúng con.

²⁵ Và chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, tối nay, trước hết, xin tha thứ cho tội lỗi của chúng con, và tất cả những gì chúng con đã làm và đã nói, mà thật không đúng trong mắt của Ngài. Và, Đức Chúa Trời ôi, chúng con biết đó là vô số điều mà chúng con đã làm. Xin thương xót chúng con, Đức Chúa Trời ôi, vì chúng con không chỉ nói những điều này để được nghe, nhưng chúng con đang—đang nói những điều này trong—trong tình yêu thương, và trong sự tôn kính, và trong đức tin rằng Đức Chúa Trời sẽ nghe chúng con và đáp lời cầu nguyện của chúng con cho những người khác và chính chúng con. Ngài biết điều gì đang sau mỗi bàn tay, mục tiêu và động cơ.

²⁶ Lạy Chúa, xin căng rộng đôi cánh thánh khiết vĩ đại của Ngài, như đã có, tối nay. Và xin cho sự Hiện diện oai nghiêm của Ngài ở giữa chúng con, tối nay, để chúng con kính sợ. Đức Chúa Trời ôi, chúng con muốn biết chỗ đứng của mình bây giờ. Chúng con đang kiểm điểm, kiểm kê lại đời sống của chúng con. Nó có thể là ngay trước sự Cất lên, sự gọi đi.

27 Và chúng con đang mong đợi buổi nhóm sắp tới này tại Ramada tối mai, và chúng con muốn kiểm tra lại đời sống của chính mình tối nay và xem chúng con còn thiếu sót ở đâu, hầu cho chúng con là những công cụ trong tay Ngài, được hun đúc và nặn bởi Đức Chúa Trời của Thiên đàng, để chúng con có thể đoán trước trong biến cố lớn mà sắp xảy ra này, mà chúng con đang đưa ra không vì mục đích nào khác ngoài vì cố Nước Trời và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Xin ban phước cho những nỗ lực yếu đuối trong tuần của chúng con, Chúa ôi, đang cố gắng khuấy động, giữa dân sự, sự nhận ra thời đại chúng con đang sống.

28 Xin phán với chúng con tối nay, qua việc đọc Lời, và xin Ngài lấy phân đoạn và—và bày tỏ bối cảnh theo cách mà Đức Thánh Linh muốn chúng con biết điều đó. Và mọi lời ngợi khen sẽ là của Ngài. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

29 Như nhiều người thích hầu như ghi chép lại những phân đoạn, và nghĩ về những lần họ muốn tham khảo lại nó. Và nhiều lần, những mục sư truyền đạo, giống như tôi, chính tôi, chúng ta—chúng ta thỉnh thoảng giữ lại một đề tài, để đề cập đến nó. Mục sư nào đó đã nói về điều đó, và chúng ta...Một ý nghĩ nhỏ nào đó đã bắt lấy tâm trí chúng ta. Và chúng ta muốn nhắc lại điều đó, đôi khi, để nói, “Ồ, đó là...Tôi đã thấy điều gì đó trong khi họ đang nói điều đó.” Điều đó ổn thôi.

30 Bây giờ, chúng ta muốn đọc tối nay, trong Kinh Thánh, từ sách thư tín Phi-líp, Pha-ô-lô viết thư cho những người Phi-líp, trong chương 2, 5 đến 8. Chúng tôi muốn đọc một phân đoạn này, trong khi anh em đọc với chúng tôi, hay dành cho chúng tôi sự tập trung chú ý của anh chị em khi chúng tôi cố gắng đọc Nó.

31 Bây giờ, trong khi anh em đang lật đến chỗ trong Kinh Thánh, tôi muốn nói đã được ban cho tôi, người anh của anh chị em, đặc ân được nói vào chiều Chúa nhật sắp đến này tại hội đồng. Đó là ý định của tôi về việc ở đó bây giờ vào phần còn lại của tuần, và ngồi ở đâu đó trong cử tọa, hay nơi nào đó, lắng nghe và làm cho đầy dẫy và nuôi dưỡng linh hồn của chính tôi bằng Lời của Đức Chúa Trời, như các anh em của chúng ta sẽ mang đến điều đó, và những lời chứng của các thương gia. Và hy vọng gặp tất cả các

bạn ở đó. Buổi nhóm diễn ra vào buổi chiều, vì vậy các nhà thờ sẽ đóng cửa, tất cả xung quanh, các bạn—các bạn sẽ được chào mừng đến nhiều hơn. Chúng tôi đang mong đợi các bạn, điều đó và mọi buổi nhóm khác.

³² Bây giờ trong Phi-líp 2:5, chúng ta đọc.

Hãy có đồng tâm tình trong anh em, cũng như trong Chúa Cứu Thế Jêsus đã có:

Ngài, vốn có hình của Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ:

Nhưng chính Ngài đã tự bỏ mình đi, và mặc lấy hình của một tôi tớ, và trở nên giống như loài người:

Và đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, và trở nên vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự.

³³ Cầu xin Chúa gia ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài. Tôi muốn dành ra, trong vài phút của anh em, về những gì tôi muốn gọi, hay muốn nói, một chủ đề được gọi là: *Sự Nhận Dạng*. Việc nhận dạng, được xác nhận trong sự giống như các nhân vật Kinh Thánh! Được xác nhận trong sự giống như các nhân vật Kinh Thánh! Và tối nay, như tôi đã nghĩ, khi tiếp cận điều này, sau khi chúng ta nói về sự Tái lâm của Ngài trong tuần này, và cách mà Hội thánh nên sẵn sàng cho chính Mình.

³⁴ Hôm nay khi tôi ngồi trong phòng, tôi có điều gì đó trong trí tôi muốn nói tối nay, “Của Lễ tối cao.” Nhưng, dường như, Đức Thánh Linh dường như di chuyển tôi sang một bên từ đó, qua một kênh suy nghĩ khác. Tất cả các mục sư truyền đạo biết điều đó là gì, anh em—anh em nghĩ mình có điều gì đó mình muốn nói, và rồi, đột nhiên, anh em cảm thấy rằng mình nên nói điều gì khác, có thể trái ngược. Có lẽ nó chỉ dành cho một người. Tôi không biết. Nhưng, tôi đủ lớn trong Đấng Christ, để biết đi theo sự dẫn dắt của Thánh Linh. Những gì Thánh Linh nói làm, hãy làm điều đó.

³⁵ Tôi chắc chắn tối nay rằng chúng ta nên tìm thấy chính mình ở đâu đó trong một số nhân vật của Kinh Thánh, để chúng ta biết

kết quả của nhân vật đó và biết kết quả của chúng ta sẽ như thế nào.

³⁶ Nhắc tôi nhớ về một câu chuyện nhỏ tôi đã nghe một lần, về một—một phụ nữ, đã mang đứa con trai nhỏ của mình từ—từ một nơi nào đó ở miền quê, mà họ đã sống, vào thành phố, để—để thăm bà nội của mình. Và cậu bé, đang sống trở lại...

³⁷ Trong phần miền quê của tôi, ở Kentucky, *miền quê* có nghĩa là trong một ngôi nhà gỗ ở đâu đó, với một số tấm ván gỗ trên đó. Và vì vậy tấm gương của chúng ta, ở nhà, là một mảnh gương được gắn trên cây, nơi mà, bên ngoài, nơi có một cái ghế nhỏ được dựng trên cây, bằng bình bơm nước, nơi mà cha sẽ bơm nước và rửa tay, và mảnh gương ở đó. Và tôi đã thấy Mẹ đứng ngoài đó và chải tóc, vì không có gương trong nhà.

³⁸ Cậu bé này phải được lớn lên trong một gia đình như vậy. Và khi cậu bé xuống thăm bà nội, bà có một—một cánh cửa mà, ở phía sau của nó, là một tấm gương. Và cậu bé hầu như cô độc. Và cậu đang nhìn khắp nhà. Và sau một lát, cậu tình cờ nhìn qua cánh cửa. Và nó đã bị đóng cửa, kể từ khi họ đến. Và—và trong gương bên hông, cậu thấy một cậu bé. Và cậu bắt đầu đến với cậu bé, để làm bạn với nó. Và khi cậu bắt đầu nhìn vào tấm gương này, cậu đến gần. Và cậu quay lại, cậu nói, “Ồ, mẹ ơi, đó là con.”

³⁹ Và đó là những gì chúng ta muốn xem xét tối nay. Tôi muốn nhìn tôi, và tôi muốn anh em nhìn lại chính mình. Và khi chúng ta nhìn vào Tấm Gương vĩ đại của Đức Chúa Trời về Lời Ngài, chúng ta hãy...có thể xác nhận chính mình với một số điều mà chúng ta sẽ nói về, một số nhân vật của những thời đại khác. Và tôi muốn nhìn thấy chính mình trong—trong gương soi của Đức Chúa Trời. Bởi vì, nếu bất cứ điều gì sẽ chỉ cho bạn thấy bạn đang đứng ở đâu, thì đó là Sách này. Không có quyển sách nào giống như Nó, bởi vì Nó là tất cả Lẽ thật. Tôi không nói rằng những quyển sách khác là không đúng, nhưng tôi—tôi biết Sách này là đúng. Tất cả là Lẽ thật, bởi vì Đó là Lời của Đức Chúa Trời.

⁴⁰ Bây giờ, Chúa Jêsus đã ban cho chúng ta Gương mẫu về những gì chúng ta nên nhìn vào, khi Ngài phản chiếu Sự sống của Ngài cho chúng ta qua Lời, những gì chúng ta sẽ thấy. Khi chúng ta nhìn vào gương của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ thấy

chính mình được đồng nhất với Ngài. Đó là một Gương mẫu hoàn hảo.

⁴¹ Bây giờ, nhưng chúng ta thấy rằng, khi chúng ta đi suốt cuộc đời, tính cách của chúng ta hun đúc nên hình ảnh của chúng ta. Mỗi người đều biết điều đó. Anh em, khi anh em sống, tính cách của anh em cũng vậy, hun đúc anh em với những gì anh em hiện có. Bây giờ, anh em đã thấy những người mà anh em thật thích ở gần, tuy nhiên họ có thể không chính xác ở trong—trong nhóm xã hội của anh em. Và, một lần nữa, họ có thể thuộc một chủng tộc khác, da màu, hoặc da nâu, hoặc da vàng. Nhưng chỉ có điều gì đó về nhân vật đó, mà anh em thật sự thích được ở trong sự hiện diện của họ. Bởi vì mỗi người là một—một máy phát điện nhỏ của riêng họ, và anh em—anh em tạo ra một bầu không khí.

⁴² Và rồi anh em thấy nhiều người là những người cao quý, nhưng anh em luôn vui mừng thoát khỏi họ. Chỉ là họ—họ tạo ra một bầu không khí như vậy xung quanh nơi anh em ở. Không có gì chống lại họ, họ là những người tốt, nhưng anh em không thích bầu không khí đó, họ, họ...họ ở trong. Và tính cách của họ tạo ra bất cứ điều gì họ có, làm cho họ là những gì họ có.

⁴³ Khi Đức Chúa Trời nhìn vào sự sáng tạo bị mất của Ngài, sau khi Ngài đã tạo nên nó và tạo nên nó theo cách Ngài muốn nó... Và tôi—tôi thích nhìn vào nguồn gốc của nó. Tôi—tôi yêu thích không gian bên ngoài, bởi vì, ở đó, đó phải là cách Ngài muốn, nếu không thì Ngài sẽ không làm nó theo cách đó. Và chúng ta đến gần và làm hỏng nó, và làm ra điều gì đó mà không làm vui lòng Ngài. Nhưng, tính cách yêu thương của Ngài, được hun đúc; Đức Chúa Trời, thấy rằng của Ngài—rằng kế hoạch vĩ đại và sự sáng tạo của Ngài về nhân loại để cư ngụ trên trái đất, và sống trong sự bình an, và không bao giờ chết, không bao giờ đau ốm hay đau lòng hay bất cứ lo lắng nào.Ồ, thật là một—thật là một cách mà Cha đã sẵn sẵn cho chúng ta! Và đó là Ngài—đó là ước muốn của Ngài cho, cho chúng ta được ở trong cách đó. Ngài không muốn chúng ta ở trong tình trạng hấp hối như chúng ta hiện có. Điều này, và tình—tình trạng mà thế giới đang có ngày nay, thì không bao giờ là sự ham muốn của Đức Chúa Trời. Ngài không có ý đó, chút nào.

44 Nhưng khi Ngài thấy rằng sự sáng tạo của Ngài đã—đã sụp đổ, bây giờ bản chất yêu thương của chính Ngài đã hun đúc chính Ngài thành Thân vị của Đấng Christ. Tính cách của Chính Đức Chúa Trời về tình yêu thương đã chiếu ra chính Ngài trong Con Người, Đấng Christ. Như Phao-lô đang nói ở đây, “Chẳng coi sự bình đẳng chính Ngài, đúng hơn, bình đẳng với Đức Chúa Trời, đó là sự nên nắm giữ.” Thấy không? Tính cách của Chính Ngài đã hun đúc hầu như Thân vị đó.Ồ, không ai có thể làm điều đó ngoài Đức Chúa Trời. Điều này được thực hiện để Ngài có thể trả giá cho sự sa ngã của sự sáng tạo của Ngài. Thấy không? Ngài...

45 Phải có điều gì đó cứu sự sáng tạo này. Và không có gì có thể cứu được nó, bởi vì hình bóng cao nhất của sự sáng tạo của Ngài đã sa ngã, và mọi thứ ở dưới nó rơi xuống với nó, bởi vì nó đã sa ngã. Chỉ còn lại một điều duy nhất, mà không sụp đổ, và đó là Đức Chúa Trời, các tầng trời. Vì vậy điều gì đó trên trời phải giáng xuống để cứu chuộc sự sáng tạo này, bởi vì không có gì ở đây có thể tạo ra nó. Và tình yêu của chính Đức Chúa Trời dành cho thế gian đã tạo nên tính cách được bày tỏ trong Đấng Christ. Ngài là đặc tính của Đức Chúa Trời. Ngài là hình ảnh được bày tỏ của Đức Chúa Trời. Trong Ngài là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ, bày tỏ chính Ngài cho thế gian. Và không tình yêu nào có thể vĩ đại hơn tình yêu đó, hầu cho, một Người như vậy sẽ trở nên những gì Ngài đã làm, để—để cứu chuộc những gì đã mất.

46 Điều đó nên, chỉ suy nghĩ ngay tại đó, sẽ khiến Phoenix và cả thế giới phải hổ thẹn, để thấy tình trạng mà chúng ta đã rơi vào là gì. Và những gì...Đức Chúa Trời, đang phóng ra chính Ngài, để lập một kế hoạch cứu chuộc, để—để cứu chuộc tính cách sa ngã này của chúng ta.

47 Điều này được thực hiện để hình phạt có thể được trả giá, bởi vì hình—hình phạt là sự chết. Và một người ở dưới bản án tử hình không thể trả được hình phạt cho người kế tiếp dưới bản án tử hình. Vì vậy phải có Người nào đó đến để thoát khỏi sự chết, để trả giá cho hình phạt. Và không ai khác có thể đến ngoài Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài là Đấng duy nhất được tự do khỏi hình phạt của sự chết.

⁴⁸ Vậy thì, do đó, đặc tính yêu thương của Ngài về tình yêu thương, ồ, đối với chúng ta, điều đó—điều đó làm cho rõ ràng Giảng 3:16. “Vì Đức Chúa Trời thật yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Ngài sẽ không bị hư mất, nhưng sẽ có Sự sống Đời đời.” Đức Chúa Trời, đang phóng chiếu chính Ngài, và trở nên Người, mà Ngài có thể có trên Ngài hình dạng của sự sáng tạo của Ngài. Nói cách khác, Ngài đã thay đổi trại của Ngài. Ngài đã giăng nó ra giữa loài người.

⁴⁹ Và em bé, Giê-hô-va, đang khóc trong máng cỏ, anh em có thể tưởng tượng điều đó không? Nó phải cảnh tỉnh những tấm lòng của những người tin. Và tất cả điều đó đã được thực hiện...Anh em có thể tưởng tượng, Đức Giê-hô-va là một em bé trong một—trong một máng cỏ, trong một—trong một chuồng bò không? Anh em có thể tưởng tượng điều đó không? Anh em có thể tưởng tượng, bé Giê-hô-va đang chơi đùa như một—như một cậu bé không? Đó là một ví dụ. Anh em có thể tưởng tượng, Ngài như một thiếu niên không? Anh em có thể tưởng tượng, Ngài ở trong xưởng mộc không? Và anh em có thể tưởng tượng, Ngài trong sự vâng phục hoàn toàn như vậy đối với Đức Chúa Trời, chết trên thập tự giá, để cứu chuộc sự sáng tạo đã sa ngã của Ngài không? Đó là loại tình yêu mà Đức Chúa Trời đã có. Và Ngài phải trở nên điều đó, để chết, để giữ nọc độc của sự chết.

⁵⁰ Bây giờ, tôi tin, cách đây vài đêm chúng ta đã bày tỏ điều gì đó theo trật tự đó, khi Ngài đến. Và Ngài đã sai các tiên tri và những vĩ nhân, và Ngài đã sai Môi-se và các tiên tri, và Ngài đã ban cho luật pháp. Nhưng tất cả những người này không thể cứu chuộc, bởi vì họ vẫn là những con người dưới hình phạt của sự chết. Và họ không thể trả giá bằng hình phạt của sự chết, mặc dù họ là những cột trụ chỉ tay chỉ về Đấng hoàn hảo đó đang đến, bởi vì họ không hoàn hảo. Nhưng khi Đấng này được sinh ra, Ngài được sinh ra mà không có tội lỗi.

⁵¹ Đức Chúa Trời, Giê-hô-va, đã phủ bóng một trinh nữ và tạo ra Tế bào Huyết, và khi điều đó được sinh ra, đó là Con Đức Chúa Trời. Nói cách khác, đó là một đền tạm. Đó là nơi cư ngụ mà Đức Giê-hô-va có thể sống giữa dân sự Ngài và bày tỏ chính Ngài, Ngài là gì.

52 Thật là một gương mẫu, cách mà Đức Chúa Trời thánh khiết đã bày tỏ, và rồi nhận lấy chỗ một đầy tớ, để rửa chân! Và đã phán, rằng, “Chim trời có tổ, và những—và những con cáo có hang, nhưng Ta không có chỗ để gối đầu của Ta.” Thế thì, thật là một tấm gương! Đời sống của chúng ta sẽ phản ánh như thế nào, với Ngài? Và Ngài đã làm gương về những gì chúng ta nên làm, chúng ta nên như thế nào. Chúng ta sẽ thấy Ngài khi anh em nhìn vào tấm gương. Hãy nhìn xem Đấng Christ, tấm gương của Lời Ngài, cách mà Ngài đã làm điều đó vì tình yêu thương.

53 Và chúng ta đã đưa ra một vở kịch nhỏ vào đêm nọ, về Đấng Christ đi lên đồi Gô-gô-tha, và cách mà những dấu chân đó, của Huyết Ngài chảy xuống lưng Ngài, nơi mà Ngài đã bị sỉ nhục, và bị ngược đãi, và bị bầm dập. Và tất cả điều này, dành cho anh em. Ngài không có tội lỗi. Ngài không có tội lỗi, nhưng Ngài đã trở thành của lễ chuộc tội.

54 Và bây giờ Đức Chúa Trời phải—bày tỏ chính Ngài trong những thuộc tính của Ngài, vào trong Người được gọi là Đấng Christ này, để nhận lấy sự chết trên chính Ngài. Như Đức Giê-hô-va, Ngài không thể chết, vì vậy Ngài phải tạo ra cho chính Ngài một thân thể. Và không người nữ nào có thể sinh ra thân thể đó. Vì vậy tính cách của Chính Ngài...A-men. Xin lỗi. Khi tôi nghĩ về điều đó! Tính cách của Ngài đã phóng chiếu Thân vị đáng yêu đó của Chúa Jêsus Christ. Không người nữ nào có thể mang nó đến. Mẹ của Môi-se, bà ấy, Giô-kê-bết, bà là một phụ nữ vĩ đại, và Rê-bê-ca và nhiều người nữ khác cũng vậy, nhưng không ai trong số họ có thể tạo ra loại tính cách này, bởi vì nó đến qua tình dục bởi một dân sự sa ngã. Nhưng Đức Chúa Trời đã phóng ra thân thể của Chính Ngài, nơi cư ngụ của Ngài. Đó là lý do Ngài là Con Đức Chúa Trời, bởi vì không có gì khác có thể phóng chiếu điều đó. Nhưng đặc tính Thiên thiêng của chính Ngài đã chiếu ra đèn tạm này, để bày tỏ chính Ngài trong đó.

55 Và, tuy nhiên, Ngài đã lấy đi chính Ngài khỏi điều vĩ đại mà Ngài đã có. Và khi Ngài giáng sinh, Ngài có thể đã đến với một lời chào toàn vẹn của Thiên sứ. Ngài có thể đến bằng xe ngựa và các Thiên sứ trên Trời, nhưng Ngài đến bằng con đường chuồng gia súc. Đó là tình yêu của Ngài—của Ngài, mang chính Ngài xuống

mức thấp nhất.

⁵⁶ Bây giờ, anh em nghiên cứu tính cách đó một chút và rồi nhìn lại chính mình, và tôi nhìn lại chính tôi. Nhưng, đó là những gì Ngài đã có, đó là Ngài là Ai, và đó là lý do Ngài đã có, để cứu anh em. Ngài đã lấy...Ngài trở nên anh chị em, để anh chị em có thể trở nên Ngài. Ngài đã gánh vác tội lỗi của anh chị em.

⁵⁷ Do đó, khi chúng ta đến gặp Ngài, chúng ta sẽ không phải đứng...Chúng ta không thể đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Không có cách nào để chúng ta làm điều đó. Nhưng khi chúng ta đứng trong Ngài, hãy xem, Ngài đã nhận ra Cửa Lễ rồi. “Đây là Con yêu dấu của Ta trong Người mà Ta rất vui lòng.” Ngài đã nhận ra điều đó. Không có một tí vết nào trên Ngài. Và, tuy nhiên, Ngài đã chịu sự căm dỗ như bao người khác. Tuy nhiên, Ngài đã bị khinh miệt. Ngài đã bị đem ra làm trò cười. Ngài đã bị bắt bớ, từ lúc Ngài được sinh ra cho đến khi Ngài chết, và tuy nhiên Ngài đã trả lại điều thiện cho điều ác.

⁵⁸ Anh em không thể, không cách nào, từng tạo ra một Nhân vật như thế; duy nhất, chấp nhận Đặc tính đó trong anh em. Một giáo hội không thể làm điều đó. Một tín điều không thể làm điều đó. Một giáo phái không thể làm điều đó. Một nền giáo dục không thể làm điều đó. Nó phải là một sự Sanh ra. Nó phải là một—một sự chết đi, và để Đức Chúa Trời ở trong, bởi ân điển của Đấng Christ, hun đúc loại tính cách này trong anh em, rằng anh chị em trở nên Ngài, và đời sống của anh chị em và của Ngài thì giống nhau, thế thì anh chị em là những con trai và con gái của Đức Chúa Trời.

⁵⁹ Rồi, khi Ngài đi lên núi, và thập tự giá của Ngài đang kéo lê những dấu chân, ờ, tôi ước gì tôi là một nghệ sĩ, tôi ước gì tôi là, có thể nói vậy để tôi có thể vẽ cho anh em một bức tranh về Đồi Sọ, về giờ kinh hoàng nhất mà thế gian đã từng biết, và tuy nhiên, họ không ý thức về những gì đang xảy ra, hàng triệu người đã không có ý thức.

⁶⁰ Và tôi có thể lật lại bức tranh đó với những gì tôi đã nói tuần này không? Chúng ta lại đang bước vào một thì giờ đáng sợ, một thì giờ hãi hùng. Và Phoenix và thế giới đang tắm, và các giáo hội đang tắm chính mình, trong chủ nghĩa thế gian, và trong sự phô

trương Hollywood, người này làm theo người kia. Và các thành viên của chúng ta đang trở nên trần tục. Dường như họ không nắm bắt được bức tranh, và sự nghiêm trọng, và sự khải thị, về sự hiện ra của Con Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt này.

⁶¹ Thật là một thời gian khủng khiếp! Họ chỉ biết rằng có một kẻ gian ác, dưới hình phạt tử hình, sắp chết sáng hôm đó. Đó là tất cả đối với họ.

⁶² Đó là tất cả điều Nó có ngày hôm nay, đối với dân sự, khi họ nghe Sứ điệp. “Một người hoang dại khác; một thánh quá máu khác; hay kẻ lập dị tôn giáo nào đó.” Và tôi không đang nói rằng không có những kẻ lập dị tôn giáo. Nhưng anh em chỉ biết rằng... Người ta gọi họ là, “Những người lập dị.” Ô, hãy lắng nghe. Bất cứ ai đang sống đúng đắn lại là một người lập dị, với thế giới hiện đại này. Tất cả chúng ta đều là những người lập dị, như vậy để nói. Và xin lỗi vì sự diễn đạt trần tục đó, nhưng đó là cách duy nhất tôi biết anh em sẽ hiểu được những gì tôi đang nói về; đây, chỉ là một người lập dị, đặc biệt.

Chúa Jêsus là loại Người đó.

⁶³ Các tiên tri là loại người, mà đến trong thời đại khi mọi thứ đang trở nên chưa giải quyết hoàn toàn. Và các đấng tiên tri đến và nắm bắt những phần việc chưa giải quyết đó, và mang chúng trở lại và đẩy chúng ra trước mặt dân sự, và nói với họ, “Chính Đức Chúa Trời mà anh em tuyên bố anh em đang hầu việc sẽ hủy diệt anh em, bởi vì anh em đã đi ra khỏi chương trình của Ngài. Đó là con đường duy nhất Ngài có thể cứu anh em.” Và họ luôn là những người lập dị.

⁶⁴ Và, ngày nay, khi chúng ta nghe Sứ điệp của Đức Chúa Trời đến, chúng ta nghĩ Đó là kẻ lừa đảo nào đó, lập dị, hay điều gì đó. Và ở đó, có rất nhiều điều đó trên thế giới: những kế hoạch, sự kiếm tiền, sự không phân biệt, những con người dưới những ấn tượng và—và nói như thể đó là Chúa. Chúa luôn luôn thực sự xác nhận chính Ngài. Thấy không? Và để ý.

⁶⁵ Nhưng, trong điều đó, anh em có biết tất cả những điều đó phải đến không? Chắc chắn vậy. Hoa—hoa hồng phải có gai của nó. Nhân trong một—trong một hạt nên được bao phủ bởi một

lớp vỏ bọc bên ngoài. Bạn phải đào ra lớp vỏ để đi xuống tới phần nhân. Chúng ta thật sự không thấy những điều đó. Vàng bạc châu báu, những—những—những kim loại và châu báu, và tiền bạc, vàng bạc trong những ngọn núi này, được bao phủ bởi bụi bẩn, chứa đầy chất pyrit và các khoáng chất khác đi cùng với nó. Chúng tôi mong đợi điều đó. Anh em phải đào nó ra. Khi người khai thác tìm thấy thứ mà anh ta gọi là “đất chứa nhiều quặng,” đó là cát bụi, nhưng nó...Họ thấy điều đó. Nó tượng trưng, trong đó, có một cái bóng của mạch dẫn chính ở đâu đó.

⁶⁶ Và khi chúng ta thấy những người này ngày nay được cho là Cơ-đốc nhân, và cứ sống theo bất cứ cách nào, đó là gì? Đó là một lớp đất chứa nhiều quặng. Có một mạch dẫn ở đâu đó. Khi chúng ta thấy người nào đó hành động giống như họ đã có Đức Thánh Linh, trong khi họ chưa có, và sống một đời sống khác, nó chỉ là một bằng chứng rằng có một mạch chân chính của Đức Thánh Linh có thể được tuôn đổ ra, để có thể ban cho những điều mà Ngài đã hứa. Chúng ta phải rất quan tâm và tôn kính.

⁶⁷ Chúa Jêsus, đang trên đường đi lên của Ngài. Ma quỷ luôn nghi ngờ Đó là đấng tiên tri nào. Hẳn không tin rằng Ngài là Emma-nu-ên. Đức Chúa Trời bày tỏ trong Con của Chính Ngài, Ngài và Con Ngài là Một, ờ, hẳn không thể thấy điều đó. Làm sao Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa vĩ đại, có thể đứng và để người nào đó nói với Ngài, “Ồ, nếu người là Con Đức Chúa Trời, hãy ra lệnh cho những hòn đá này hóa thành bánh”?

⁶⁸ Và làm sao Ngài có thể, trong sân của Phi-lát, khi...Xin lỗi sự diễn đạt; nhưng trong những lúc quan trọng, như chúng ta sẽ gọi nó. Và ở đó Ngài với một miếng giẻ quấn quanh mặt Ngài, và—và những người lính La-mã nhỏ nước bọt vào mặt Ngài, và giật bộ râu, và Huyết đổ ra. Và đội mào gai trên đầu Ngài. Và đã bị đánh đập rồi, và Huyết Ngài chảy tự do xuống hai bên hông Ngài. Và Sa-tan đang theo dõi điều đó. Và rồi lấy một miếng giẻ phủ lên mặt Ngài, và những người lính dùng gậy đập vào đầu Ngài, rồi chuyền nó cho nhau, nói, “Bây giờ, nếu người có thể thấy những khái tượng này, nếu người là một nhà tiên tri, vậy thì, người—người hãy nói cho chúng ta biết ai đã đánh người.” Và Ngài không hề mở miệng Ngài. Vì vậy họ nghĩ rằng...

69 Sa-tan nói, “Đó, đó không thể là Con của Đức Chúa Trời. Thật sự không thể được. Hắn sẽ không chịu đựng điều đó.” Nhưng các con trai của Đức Chúa Trời làm bất cứ điều gì miễn là họ biết họ đang làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Và đó là những gì Ngài đến để làm. Sự chỉ trích!

70 Bây giờ, với Sứ điệp của chúng ta, chúng ta có thể đứng bên gương soi của Lời Đức Chúa Trời và thấy Đấng Christ phản ánh trong đời sống của chính chúng ta không? Chúng ta có thể chịu đựng như vậy, và sự sỉ nhục về Sứ điệp mà chúng ta đang đứng ở đây không? Người nào đó có thể nói điều gì đó về Nó, và tuy nhiên anh em thật không mở miệng và không nói gì về nó. Ngài là tấm gương, bởi vì Đức Chúa Trời đang phản ánh tính cách của Ngài trong Ngài. Và rồi nếu chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời phản ánh tính cách của Ngài trong chúng ta, thì chúng ta trở nên giống như Ngài. Đó là ước muốn của lòng tôi. Tôi nghĩ đó là ước muốn của mọi tín hữu, là trở nên giống như Ngài hơn.

71 Và rồi trên đường lên đồi, khi Sa-tan nói, “Được rồi, hồi sự chết, bây giờ người biết người ở trong mệnh lệnh của ta. Và Ngài ở đó. Cuối cùng chúng ta đã khiến Ngài kiệt sức. Nó phải đến một nơi mà Ngài—Ngài vô phương kế của Ngài. Ngài không biết phải làm gì nữa. Ngài trở nên một sự sỉ nhục giữa dân sự. Sứ điệp của Ngài rơi vào không trung. Và bây giờ chính quyền đã bắt được Ngài, và Ngài bị đánh bại. Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Hãy đi xuống đó và mang nọc độc vào trong Ngài. Hãy đem Ngài ra khỏi sự sống.”

72 Và trên đường lên đồi, khi ông bắt đầu kêu vo ve quanh Ngài. Nhưng đó là lý do tại sao Ngài phải còn hơn một con người. Nếu Ngài là một con người, hay chỉ là một nhà tiên tri, hay bất cứ điều gì khác hơn là Đức Chúa Trời, nếu Ngài đã là thế, sự chết sẽ chích Ngài và Ngài đã nằm trong mồ mả.

73 Nhưng con ong của sự chết giống như bất kỳ loại côn trùng nào khác có vòi. Nếu nó từng chích sâu hơn, những ngày chích của nó đã hết. Nó rút vòi của nó ra.

74 Ồ, chừng nào xác thịt con người còn ở trong—trong hình thức tội lỗi, được sinh ra tình dục dưới sự rửa sả, rồi khi cái chết

chích vào xác thịt đó, cái nọc độc đó có thể quay trở lại và chích cái khác.

⁷⁵ Nhưng khi nó chích vào da thịt đó, nó rút nọc độc của nó ra. Ngài không có vòi nữa. Ngài là Đức Chúa Trời trong xác thịt, ngự giữa loài người. Những ngày đau đớn của Ngài đã qua. Đó là lý do tại sao Đức Chúa Trời phải phản chiếu chính Ngài vào trong một thân thể, mà là, chúng ta biết như là Con Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus Christ. Và Ngài đã làm điều đó để Ngài có thể cất đi hình phạt.

⁷⁶ Bởi vì, anh em thấy bây giờ, chúng ta sẽ đi đến một phần khác của Kinh Thánh. Nhưng bây giờ anh em thấy tại sao mà Người đó còn hơn chỉ là một giáo sư, như người ta nói Ngài ngày nay, một triết gia, hay một Người tốt, hay một tiên tri. Ngài là Em-ma-nu-ên. Ngài là Con Đức Chúa Trời, mà là Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã bày tỏ trong những thuộc tính của Ngài về việc bày tỏ chính Ngài trong một thân thể mà Ngài đã xây dựng, chính Ngài. A-men. Nó đã phản ánh. Và bản chất tội lỗi của con người không thể làm điều mà Ngài đã làm. Thấy không? Vì vậy đó phải là Đức Chúa Trời làm cho Ngài...phản chiếu chính Ngài trong Con Người đó, làm một tấm gương, để chúng ta có thể thấy Người hoàn hảo đó, là Đấng Christ. Vâng.

⁷⁷ Điều này, làm điều đó, phản ánh tính cách cao quý, đầy yêu thương của Ngài. Hãy xem, trong Ngài là một thuộc tính như một Đấng Cứu Rỗi, và nó phải tự phô bày ra. Và Ngài không thể là Đấng Cứu Rỗi và là một người được sanh ra tự nhiên. Ngài phải hơn một con người. Và Ngài đã vậy. Ngài là Đấng duy nhất có thể làm điều này, đến nỗi Ngài vô tội về bản chất.

⁷⁸ Ngài là Đức Chúa Trời trong Lời. Vậy thì, Thánh Giảng, chương 1, giải thích điều đó. “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt.” Đức Chúa Trời trở nên xác thịt khi Ngài đại diện, hay khi Ngài bày tỏ chính Ngài với trái đất, trong hình dạng của Con Ngài, Thân vị của Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài trong Người đó.

⁷⁹ Chúa Jêsus chẳng đã phán, “Cha Ta và Ta là Một. Cha Ta ngự trong Ta. Không phải Ta làm các công việc. Đó là Cha Ta. Ngài

ngự trong Ta. Ta không có quyền kiểm soát của riêng Ta. Ngài làm điều đó.” Đức Chúa Trời là nguồn gốc của Lời, được bày tỏ! A-men. Tôi cảm thấy ngũ tuần. Vâng.

⁸⁰ Ngài vô tội về bản chất, và đó là điều duy nhất có thể phóng chiếu Đức Chúa Trời vô tội đó, Lời, Lời là Đức Chúa Trời. Và một lời là một ý tưởng được biểu lộ. Và khi Đức Chúa Trời nghĩ về cha mẹ, Ngài đã bày tỏ ý tưởng của Ngài, và—và Đấng Christ là sự biểu lộ của Đức Chúa Trời. A-men. Anh em thấy điều đó không? Ngài là sự biểu lộ của Đức Chúa Trời, rằng Đức Chúa Trời có thể là chúng ta và sống như chúng ta đang sống, tuy nhiên biểu lộ một cách hoàn hảo những gì con người hoàn hảo nên có, một cách hoàn hảo. Ngài là Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ và được chứng thực, được xác nhận một cách đúng đắn. Khi Ngài đứng trên đất này, Ngài phán, “Nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.”

Và Ngài phán, “Ai trong các ngươi có thể buộc tội Ta?”

⁸¹ Tôi muốn mở điều đó một chút cho anh em, nếu nó được phép. Anh em thấy, *tội lỗi* là “sự không tin.” Có hai điều duy nhất, các kênh, mà anh em có thể sống nhờ đó. Một trong chúng là đức tin, và một cái kia là sự không tin. “Kẻ nào không tin đã bị định tội rồi.” Hút thuốc, uống rượu, phạm tội tà dâm, nói dối, trộm cắp, giả mạo xác thịt, những điều đó là những thuộc tính của sự không tin. Nếu bạn là một người tin, bạn sẽ không làm những điều đó. Không. Bạn làm điều đó bởi vì bạn không phải là người tin.

Ồ, anh em—anh em nói, anh em nói, “Ồ, nhưng tôi là người tin.”

⁸² “Nhưng bởi những bông trái của họ, các ngươi sẽ biết họ.” Thấy không? Hành động của—của anh em nói lớn hơn những gì anh em thú nhận chứng minh. Thấy không? Khi anh em không tin Lời Đức Chúa Trời, và coi Nó như điều gì đó đã qua đi, hay lấy quyển sách nào đó thay thế cho Lời đó, và nói, “*Điều này cũng tốt như Điều đó,*” điều đó cho thấy rằng anh em không phải là người tin. Đúng vậy. Anh—anh em không phải. Và nếu anh em là, thì anh em sẽ tin Lời Đức Chúa Trời. Nó sẽ...Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài qua Lời Ngài.

⁸³ Vậy thì, Ngài là Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ. Và Ngài phán, “Bây giờ, nếu các ngươi không thể tin Ta,” phán, “hãy tin những việc Ta làm. Hãy tra xem Kinh Thánh, vì trong Chúng, các ngươi nghĩ mình có Sự sống Đời đời. Và đó chính là điều nói lên Ta là Ai.” Ô! Tôi tự hỏi nếu...?... “Đấy, Đó là Đấng nói Ta là Ai. Kinh Thánh cho biết Ta là Ai.”

⁸⁴ Và hãy để tôi nói điều đó xa hơn một chút, bạn nhé? Kinh Thánh là những gì nói cho bạn biết bạn là ai. Điều đó bày tỏ bạn và bày tỏ tôi. Kinh Thánh cho biết chúng ta là ai. Nó thật lớn đến nỗi tiếng của chúng ta thậm chí không thể nghe được. Đời sống của chúng ta nói lớn hơn tiếng nói của chúng ta, đấy, và đó là cách của Đức Chúa Trời để cho chúng ta thấy chúng ta là gì.

⁸⁵ Chúa Jêsus cũng nói như vậy. “Chúng là những Lời làm chứng về Ta. Chúng chứng minh Ta là ai. Và ai trong các ngươi có thể lên án Ta về sự không tin, tội lỗi? Nếu Ta đã không đúng...” Hãy lắng nghe, tôi đang nói về việc nhìn lại chính mình. “Nếu Ta không xác định chính xác chính Ta như là những gì Lời đã phán rằng Ta sẽ là!”

⁸⁶ Không biết những Cơ-đốc nhân chúng ta có thể nghĩ điều đó tối nay không. Tự hỏi liệu chúng ta có thể nhìn vào gương soi của Đức Chúa Trời, về những đòi hỏi của một Cơ-đốc nhân, và xác nhận chính mình theo cách đó. Tôi tự hỏi liệu chúng ta có thể không. Tôi tự hỏi liệu chúng ta có thể xác nhận chính mình tối nay với Giăng 3:16 không, và, ờ, tất cả các loại của lời Kinh Thánh khác; Mác chương 16, và tất cả những chỗ khác này, mà, và qua trong—trong Ga-la-ti, tôi tin, và—và những nơi khác nhau, Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, nơi những bông trái của Thánh Linh, và vân vân. Tự hỏi chúng ta có thể xác định chính mình không.

⁸⁷ Chúa Jêsus phán, “Ai trong các ngươi có thể lên án Ta, rằng Ta đã không thực hiện và làm hoàn toàn chính xác những gì Kinh Thánh nói Ta sẽ làm.” Không ai có thể nói một lời, bởi vì Ngài đã thực sự xác nhận chính Ngài.

⁸⁸ Và họ, như họ luôn làm, kẻ giả tin đã xác nhận Ngài là Bê-ên-xê-bun, một tà linh. Khi Ngài bày tỏ chính Ngài trong sự phân biệt của thần linh, rằng Ngài là Đấng Mê-si, thì họ nói, “Đó là một tà linh trong Ngài, đang làm những điều này.” Vì vậy, anh

em thấy, Ngài đã được chứng thực đúng đắn. Không thể có sai lầm.

⁸⁹ Người phụ nữ nhỏ bé bên giếng đã không—không phạm sai lầm nào. Bà nói, “Thưa Ngài, chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ làm những điều này, nhưng Ngài là Ai?” Bà ấy...

Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.”

⁹⁰ Và một Người mà có thể làm điều như thế chắc chắn sẽ nói Lẽ thật. Lẽ thật của Đức Chúa Trời đã ở cùng Ngài. Và họ được ủy thác, nếu nhà tiên tri đã dấy lên và—và đã làm, nói điều gì đó, và những gì ông đã nói ứng nghiệm, ông được xác nhận là một nhà tiên tri. Và bà đã nhận ra Ngài như một đấng tiên tri, và hỏi Ngài là Ai. Và Ngài đã phán với bà, rồi điều đó được giải quyết. Bà chạy vào thành và nói, “Hãy đến, xem một Người đã nói với tôi những điều đó.” Không có sai lầm về điều đó.

Phi-líp không có lỗi lầm.

⁹¹ Mặc dù, đúng hơn là, khi, Na-tha-na-ên đã cố gắng nói cho ông biết điều gì đã xảy ra khi Ngài gặp Si-môn, nhưng, khi Na-tha-na-ên đến, ông đã hơi nghi ngờ.

⁹² Nhưng khi ông nhìn thấy Chúa Jê-sus, và Chúa Jê-sus phán với ông, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có chút chi dối trá.”

Ông nói, “Thưa Thầy, Ngài biết tôi khi nào?”

⁹³ Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, Ta đã thấy người.” Không—không có cách nào có thể sai lầm.

⁹⁴ Ông nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời. Ngài là Vua của Y-sơ-ra-ên.”

⁹⁵ Chúa Jê-sus phán, “Bởi vì Ta đã nói với các người điều đó, các người hãy tin. Các người có thể thấy điều đó vĩ đại hơn bây giờ.”

⁹⁶ Bản chất vô tội của Ngài đã bày tỏ Lời Đức Chúa Trời. Thấy không? Ngài là Lời, vì vậy Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài bằng bản chất vô tội đó.

⁹⁷ Xin cho tôi dừng lại ở đây một chút. Tôi không muốn giữ anh em lại quá lâu, nhưng nó thật sự dường như rất tốt, đối với tôi, để nói chuyện với mọi người.

⁹⁸ Để ý, đấy, bản chất vô tội của Ngài đã bày tỏ Ngài là gì. Ngài, thế thì, nếu bản chất vô tội của Ngài, Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài qua bản chất vô tội đó, nó cho thấy rằng bản chất của chúng ta là xấu xa. Và cho dù chúng ta cố gắng vá nó như thế nào đi nữa, hay chúng ta cố gắng nhồi nhét nó bằng những thứ khác thế nào đi nữa, nó phải trở nên vô tội giống như của Ngài, và rồi Lời Đức Chúa Trời có thể tuôn chảy qua nó.

⁹⁹ Điều đó không có nghĩa là sự hoàn hảo trong chính bạn. Bạn không thể là thế. Nhưng, anh em thấy đấy, ngay cả dân sự của chúng ta đang đi xa khỏi việc thực hành sự thánh khiết. Chúng ta bắt đầu buông xuống rất nhiều thanh chắn. Thấy không? Chúng ta phải đến với nơi làm việc của chúng ta. Ngài là tấm gương của chúng ta, và Ngài là Đấng Mang Tội lỗi của chúng ta. Và rồi nếu chúng ta tuyên xưng rằng Ngài là Đấng Tạo Hóa của chúng ta, thì Ngài là Đấng Cầu Thay của chúng ta, thế thì nếu chúng ta tuyên xưng điều đó, thì điều đó được cho là phản ánh Ngài trở lại trong chúng ta. Và chúng ta là một thư tín được viết ra, một gương soi, để mọi người có thể nhìn thấy Đấng Christ trong chúng ta. Và bây giờ, nếu chúng không, thì chúng ta—chúng ta—chúng ta đang nhìn vào điều gì khác, và chúng ta không đang nhìn vào Ngài. “Hãy nhìn xem Ngài, tất cả những nơi tận cùng của thế gian, và sống.” Cách duy nhất bạn có thể.

¹⁰⁰ Bản chất tội lỗi...bản chất vô tội của Ngài đã diễn tả Lời của Đức Chúa Trời, rất nhiều, rằng Ngài và Lời là Một. Ngài ấy đã phán vậy. “Ta và Cha Ta là Một. Ta luôn luôn làm những gì vui lòng. Ta và Cha Ta chỉ là Một.” Ngài rất hoàn hảo trong hình ảnh của Đức Chúa Trời cho đến nỗi Ngài và Đức Chúa Trời được biểu lộ giống nhau. Ngài là xác thịt, Con, bày tỏ Thần tánh của Đức Chúa Trời. Vì vậy điều đó đã làm cho Ngài trở thành thần linh trong một Người, để cứu chuộc một người. Thấy không? Ngài và Lời là Một. “Ban đầu đã có Lời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt.” Vì vậy, Ngài và Lời đã trở nên Một, rằng Lời có thể bày tỏ và có thể tỏ cho thế giới thấy rằng Gương mẫu của con người nên là gì.

¹⁰¹ Và con người không thể là điều đó trong chính mình. Không có cách nào để giáo dục nó với điều đó. Không có cách nào để gia

nhập nó. Không có cách nào để làm phép báp-têm cho điều đó. Không có cách nào để làm gì với nó, chỉ có thể giết chết nó.

¹⁰² Và hãy để nó được sanh lại, và một Bản chất mới đến. Đó là cách duy nhất, giết chết bản chất đó của chính bạn, để bạn có thể trở nên...Và rồi Lời trở nên một vật sống động, Nó chỉ bày tỏ chính Nó qua anh em. Thấy không? Thế thì anh em đang nhìn vào tấm gương soi, khi người ta nhìn thấy anh em như một tấm gương. Bởi vì, anh em biết đấy, Đức Chúa Trời đã mở một con đường. Người ta sẽ không đọc Kinh Thánh, vì vậy Đức Chúa Trời đã làm cho bạn một quyển Kinh Thánh. Là bạn. Những gì bạn làm, mọi người đang nhìn vào bạn.

¹⁰³ Đức Chúa Trời đã sai đến những tấm gương của Ngài, sự bày tỏ của Ngài—của Ngài—của Ngài về chính Ngài trong các tiên tri, bởi vì Lời đã đến với các vị tiên tri. Và họ đã bày tỏ Đức Chúa Trời ở đó, mặc dầu, lời tiên tri của họ mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ.

¹⁰⁴ Và bây giờ Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài qua Con Ngài, Đức Chúa Jêsus Christ, khi Ngài nhận chúng ta làm con, và đặt Thánh Linh Ngài vào trong chúng con, kêu lên, “A-ba, Cha ôi.” Thấy không? Hay nói cách khác, “Đức Chúa Trời tôi, Đức Chúa Trời tôi ôi!” Thấy không? Rồi Đức Thánh Linh ở trong chúng ta, Thánh Linh của Đấng Christ bày tỏ Chúa Jêsus Christ, và dân sự nhìn vào anh em. Thấy không?

¹⁰⁵ Và khi họ thấy những kẻ giả hình và mọi thứ, không lạ gì, chúng ta đã đánh mất Sức mạnh của mình. Muối đã mất đi mùi vị của nó.

¹⁰⁶ Ồ, không có bản chất nào khác có thể làm điều này. Không. Bởi vì, Ngài là nhân vật hoàn hảo được hun đúc của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁷ Vì, đó là một tính cách sa ngã mà tất cả thiên nhiên đều có. Mọi người đều có tính cách sa ngã. Ngay cả mọi thứ mà ở dưới ảnh hưởng con người đã sa ngã. Mọi thứ đều có tính cách sắp chết.

¹⁰⁸ Và Ngài có một đặc tính sống động, vì vậy Ngài đã bày tỏ điều đó trong Đấng Christ, và Ngài đã trả giá. Và rồi bởi vì sự

vâng lời của Ngài, Ngài đã khiến Ngài sống lại vào ngày thứ ba. Thấy không?

¹⁰⁹ Và rồi Ngài ban cho chúng ta, điều đó ban cho chúng ta bằng—bằng chứng, nó ban cho chúng ta sự bảo đảm, rằng, chừng nào chúng ta còn ở trong Ngài, thì chúng ta đã sống lại với Ngài rồi. Chúng ta sẽ không sống lại với Đấng Christ; chúng ta đã sống lại với Đấng Christ rồi. Đúng vậy. Chúng ta đang ở trong Đấng Christ bây giờ. Và nếu Đấng Christ sống lại từ kẻ chết, chẳng phải chúng ta đã sống lại từ kẻ chết với Ngài sao? A-men. “Bây giờ chúng ta đang ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Ngài.” Ồ, chao ôi! Điều đó phải làm cho anh em những tín đồ Trưởng Lão hét lên. Ừ-m. Vâng. Chắc chắn vậy. Những hình ảnh được biểu lộ của Đức Chúa Trời, được hun đúc theo khuôn mẫu của Đấng Christ, để thế gian có thể nhìn thấy Ngài trong anh em. Đó là gương soi để nhìn vào.

¹¹⁰ Không có thiên nhiên nào khác có thể làm điều đó; nó đã bị sa ngã. Và Đức Chúa Trời đã xác nhận, hãy nhìn xem, Đức Chúa Trời đã xác nhận chính Ngài như một Người, và mang trên Ngài hình dạng của tội lỗi. Bây giờ, ồ, không phải tội lỗi, nhưng hình thức của tội lỗi, để Ngài có thể nhận lấy tội lỗi của tội nhân, đấy, và trả giá phạt cho điều đó, và trả lại cho tội nhân Sự sống mà người đó đã có trước khi sa ngã. Ồ, chao ôi! Thật tình yêu Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho chúng ta! Thấy không? Hãy suy nghĩ về điều đó.

¹¹¹ Và bây giờ hãy nhớ, sau khi Chúa Jêsus làm điều này, khi không ai khác có thể làm điều đó, chúng ta được mời. Bây giờ, thưa hội thánh, hãy suy nghĩ về điều này chỉ một phút. Chúng ta được mời để hình thành tính cách của chính mình cho Ngài, bởi ân điển của Ngài. Chúng ta được mời, hãy suy nghĩ về điều đó, để trở thành những tính cách giống như của Ngài. Nếu chúng ta sẵn sàng để đặt tính cách của mình xuống, và sự ảnh hưởng mà chúng ta đã có, “Nóng nảy, kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời, những người làm chứng dối, và không tiết độ, coi thường những người đang cố gắng làm điều lành, có hình thức tin kính và chối bỏ quyền năng của Lời.” Làm sao Đức Chúa Trời có thể đến trong

một nơi như thế, khi họ chối bỏ Lời? Khi, Ngài quan sát Lời Ngài, để chứng thực Nó, để làm cho Nó ứng nghiệm. Và Lời bị đẩy ra, làm sao Ngài có thể xác nhận chính Ngài với điều gì đó như thế?

¹¹² Chúng ta phải lấy Phúc âm toàn bộ, trọn vẹn. Chúng ta phải. Và bây giờ, chúng ta đã tự xác nhận mình là những người Phúc âm trọn vẹn, chúng ta hãy hun đúc tính cách của mình. Chúng ta được mời được hun đúc theo hình ảnh của Ngài, để chúng ta có thể phản chiếu sự Hiện diện của Ngài. “Và những công việc mà Ta làm, các ngươi cũng sẽ làm. Sự Sống mà Ta đang sống, các ngươi cũng sẽ sống.” Chúng ta được mời, bởi Đức Chúa Trời, để lấy Ngài như một Gương mẫu, và để cho tính cách của chúng ta được hun đúc giống như Ngài. Thật là một điều tuyệt vời! Chao ôi!

¹¹³ Thế thì, khi chúng ta để tính cách của Ngài ở trong chúng ta, thì chúng ta đã trở nên những con trai, bởi có tâm trí của Đấng Christ, tâm trí, đó là tính cách của Ngài. Tâm trí của bạn định hình tính cách của bạn. “Hãy có tâm tình,” Phao-lô nói, “của Đấng Christ, tâm trí này mà đã ở trong Đấng Christ, ở trong anh em.” Hãy để tâm trí đó của Đấng Christ ở trong anh em. Nó hun đúc tính cách của một người con của Đức Chúa Trời. Bây giờ, làm thế nào...

¹¹⁴ Cứ lắng nghe một phút. Làm sao chúng ta có thể có tâm trí của Đấng Christ mà đã ở trong Ngài, và rồi chối bỏ những điều mà Ngài đã ủy thác cho chúng ta làm? Làm sao chúng ta có thể đặt những phép lạ trong quá khứ, khi chính Đấng Christ Ngài là Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong anh em. Trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, luôn luôn có những phép lạ. Ngài phán, “Các ngươi gọi Ta là ‘Chúa.’ Tại sao các ngươi gọi Ta là ‘Chúa,’ mà không làm những điều mà Ta đã truyền cho các ngươi làm, Ta đã đặt ra cho các ngươi làm?” Anh em không thấy chúng ta đã đi đến đâu, giáo hội đang trôi dạt đến đâu sao? Và tôi cũng tìm thấy điều đó rất nhiều giữa những người Ngũ Tuần của chúng ta. Chúng ta đang trôi dạt quá xa khỏi Dây Cứu Sinh đó. Chúng ta phải trở lại với điều đó, thưa bạn, hãy trở lại, bởi vì chúng ta đang trở nên lớn bây giờ.

¹¹⁵ Tôi thấy nơi mà sự xuất bản của các Thương Gia là sự xuất

bản vĩ đại nhất, có lẽ nhiều như những gì Oral Roberts đã có. Và tôi thấy rằng khi chúng ta trở nên lớn, thì chúng ta đi đến hành động lớn, đấy, giống như Y-sơ-ra-ên đã làm. Và chúng ta hành động như thể chúng ta chỉ so sánh với những—những người còn lại của họ. Hãy nhớ, “Anh em là một người khác biệt. Anh em là một dân thánh, một chức tế lễ nhà vua, một dân đặc biệt.” Ồ, cúng ta những người Ngũ Tuần đã đạt đến điểm chúng ta không có gì đặc biệt hơn bất kỳ phần còn lại nào trên thế giới. Chúng ta chỉ ăn mặc, hành động, nói chuyện, đi làm những việc họ làm; chạy về nhà, xem ti-vi, thay vì ở lại nhà thờ; và thật giống như những điều họ làm, về. Chúng ta đang cố gắng cạnh tranh, cố gắng để được giống như các Jones. Thấy không? Chúng ta không muốn làm điều đó.

¹¹⁶ Chúng ta muốn là, làm cho Kinh Thánh này trở thành gương soi của chúng ta, và để chính chúng ta được hun đúc bởi tính cách của Ngài; có tính cách của Ngài, tâm trí của Ngài, để cho tâm trí mà đã ở trong Đấng Christ thì ở trong chúng ta. Tâm trí của Ngài luôn luôn...

¹¹⁷ Tâm trí Ngài làm gì, tâm trí ở trong Đấng Christ? Luôn ở lại sống với Lời của Cha. Cho dù những gì trông hào nhoáng, và những gì trông cách này, nó không có gì quan trọng đối với Ngài. Lời của Cha là những gì được kể đến. Mọi nơi, khi Ngài gặp ma quỷ, Ngài thậm chí không bao giờ sử dụng quyền năng của Ngài để đánh bại nó. Ngài đã sử dụng Lời, bởi vì đó là Ngài.

¹¹⁸ Bạn có bao giờ suy nghĩ không? Ngài không hề viết sách khi Ngài còn ở trên đất. Theo như chúng ta biết, Ngài không hề viết ngoài một lần. Đó là trong cát. Rồi xóa nó đi, có lẽ, sau đó. Tại sao Ngài không viết một lời? Bởi vì Ngài là Lời. Thấy không? Ngài đã sống Lời. Chúng ta không cần quá nhiều sách, khi anh em trở thành một thư tín được viết ra của Đức Chúa Trời. Thấy không? Thấy không? Đó là những gì Đức Chúa Trời muốn anh em trở thành, những hình ảnh của Ngài.

¹¹⁹ Anh em biết đấy, trong thế giới ngoại giáo, cách mà những người ngoại giáo dựng lên một thần tượng và họ phủ phục trước thần tượng, và tự làm việc trong một cảm xúc như vậy cho đến khi họ tin rằng họ có thể nghe thần tượng đó nói lại với họ. Đó là

một vấn đề tâm thần, nhưng ngược lại với Lễ thật của Đức Chúa Trời.

¹²⁰ Đức Chúa Trời muốn anh em. Ngài không muốn có một thần tượng. Anh chị em là hình ảnh sống động của Đức Chúa Trời. Và anh chị em sắp mình trước Đức Chúa Trời, và Ngài đổ đầy anh chị em bằng chính Ngài, và anh chị em bày tỏ Ngài như một gương soi, thừa Hội thánh của Ngài.

¹²¹ Thật là một sự khác biệt mà chúng ta có. Chúng ta muốn được giống như Trưởng Lão, Giám Lý, và trở nên thật cao trọng. Và mọi thứ phải được đánh bóng và sang trọng. Và chúng ta thật sự đang trở nên tồi tệ. Thấy không? Thấy không? Chúng ta có một... đi ra khỏi ranh giới bị đánh bại đó. Hãy trở lại, thừa hội thánh. Tôi ghen tị về anh chị em, bởi vì sự Đến của Chúa đã gần rồi. Hãy để Ngài là hình ảnh được bày tỏ của bạn, bày tỏ chính Ngài trong bạn, bởi vì Ngài luôn làm chính xác Lời của Đức Chúa Trời.

¹²² Đó là những gì các nhà tiên tri đã làm, mỗi người. “Lời của Chúa đã đến với các đấng tiên tri.” Và đó là cách họ đã biết họ là. Môi-se, Lời của Chúa đã đến với Môi-se. Càng...Lời của Chúa đã đến với Nô-ê. Lời của Chúa đã đến với Đa-ni-ên. Lời của Chúa bày tỏ chính Nó qua dân Hê-bơ-rơ. Đó là gì? Khi con người, thuộc bất cứ thời đại nào, nhận lấy Lời Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời bày tỏ Lời đó cho họ.

¹²³ Nô-ê là một hình ảnh và một dấu hiệu của sự phán xét sắp đến của Đức Chúa Trời, và ông đã bày tỏ Lời. Và bằng cách ở lại với Lời, cùng một Lời mà ông đã bày tỏ, đã định tội thế gian và cứu chính ngôi nhà của mình.

¹²⁴ Đa-ni-ên đã có mục đích trong lòng, ông sẽ không làm ô uế chính mình với thế gian. Và nó đã làm gì? Nó đã cứu sống ông. Con cái Hê-bơ-rơ, cũng giống như vậy.

¹²⁵ Và mỗi người đã từng hầu việc Đức Chúa Trời, trở nên một hình ảnh của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời đang bày tỏ Lời của chính Ngài qua họ. Bởi vì, dân Hê-bơ-rơ nói, “Đức Chúa Trời của chúng ta có thể giải cứu chúng ta.” Họ không có sự khải thị nào về điều đó, không hơn thế nữa. “Nhưng,” nói, “tuy nhiên, chúng tôi sẽ không cúi đầu trước hình tượng của vua.” Đó là gì?

Họ đang bày tỏ đức tin của họ vào Lời Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài trở lại và phản chiếu, và Ngài là Người thứ tư mà họ đã thấy, trong tấm gương đó ở trong đó. Đức Chúa Trời, bày tỏ chính Ngài qua những hình ảnh sống động của Ngài! Ô, chao ôi!

126 Bây giờ chúng ta hãy nhìn vào—vào trong gương của Đức Chúa Trời, Lời, và xác định tính cách hiện tại của chúng ta. Bây giờ, tôi có thể làm đau anh em một chút.

127 Tôi sẽ không mất nhiều thời gian nữa. Ô, chao ôi! Tôi không biết điều đó đã muộn, sau đó một phần tư. Tôi không có đồng hồ ở đây.

128 Tôi đã xem đồng hồ đêm qua, và đã giảng khoảng hai giờ đồng hồ. Tôi nghĩ, “Chao ôi, mới bảy giờ. Mình đang làm tốt, chỉ đang khởi động.” Và ở đây đã chín giờ ba mươi, thời gian để kết thúc.

129 Để ý. Mặc dù vậy, chúng ta sẽ không ở lại lâu hơn nữa. Cho phép tôi đưa ra điều này cho anh em ngay bây giờ, nhìn...[Một anh em nói, “Xin giảng tiếp.”—Bt.] Để ý. Cảm ơn anh em. Anh em biết đấy, khi...

130 Chúng ta hãy xem thử chúng ta có thể xác định chính mình không. Bây giờ hãy lắng nghe. Hãy đến gần điều này, những gì tôi đang nói bây giờ, tính cách hiện tại của chúng ta. Tôi sẽ đi thật chậm. Tôi muốn nó thấm thật sâu bây giờ, trước khi chúng ta kết thúc. Nếu anh em sống trong thời Nô-ê...Bây giờ, hãy suy nghĩ về những gì anh em có. Hãy thành thật với chính mình. Bởi vì, nếu anh em không thành thật với chính mình, anh em không thể thành thật với Đức Chúa Trời.

131 Nếu anh em sống trong thời Nô-ê, và ở trong tính cách hiện tại của mình, anh em sẽ được xác nhận với nhóm nào? Bây giờ hãy nghĩ về điều đó. Nhóm gì?

132 Khi, ở đây là một người cuồng tín lớn tuổi đang đứng trên đồi, mà đã được chứng minh, lặp đi lặp lại, trong một trăm hai mươi năm, rằng ông ta bị mất trí, bởi vì ông hoàn toàn tiên đoán rằng có nước từ trên đó chảy xuống. Và tất cả các công cụ khoa học của họ chứng minh rằng nó không có ở đó. Và bởi vì nó không

phù hợp với những điều khoa học của họ, làm sao Đức Chúa Trời Toàn Năng có thể làm điều gì đó chống lại lý lẽ của chính họ? Thấy không? Và người đó đã được nói đến. Ông là trò cười của thời đó.

133 Bây giờ, tôi tự hỏi. Vâng. Cứ hỏi rằng, bạn sẽ được xác nhận với nhóm nào? Với quan điểm phổ biến của thời đại chăng?

134 Ồ, anh em nói, “Tôi—tôi thuộc về giáo hội.” Đó không phải là những gì tôi đang nói về. Họ có nhiều nhóm giáo hội vào thời đó, có lẽ nhiều hơn họ có bây giờ.

135 Nhưng có người nào đó với sứ—sứ điệp từ Đức Chúa Trời. Đúng vậy. Và nó rất không phổ biến. Nhóm của ông ấy rất không được ưa chuộng, bởi vì ông ấy bị coi là một kẻ cuồng tín. Anh em có sẵn sàng để xác nhận chính mình với nhóm người cuồng tín đó không?

136 Cách duy nhất mà anh em từng làm điều đó, là để Nó được bày tỏ một cách cá nhân cho anh em. Và anh em có biết đó là cách duy nhất mà Đức Chúa Trời đã xây dựng Hội thánh của Ngài không?

137 Hãy nhìn xem trong vườn Ê-đen, làm sao A-bên biết rằng đó là huyết thay vì táo? Ồ! Thấy không? Nó được bày tỏ về mặt thuộc linh.

138 Và, hãy xem, khi Chúa Jêsus còn ở đây trên đất, Ngài phán, thời điểm quan trọng đó mà Ngài đang phán, “Người ta nói Ta, Con Người là Ai?”

“Một số người trong họ đã nói, ồ, Ngài là ‘Môi-se,’ hay Ngài là ‘Giê-rê-mi,’ hay ‘một trong các tiên tri.’”

139 Ngài phán, “Nhưng Ta là—Ta đang đi thẳng vào vấn đề. Các người nghĩ gì về Điều đó? Thấy không? Không phải những gì người khác đang nói bây giờ, nhưng tôi muốn biết các người nghĩ gì về Nó?”

140 Và đó là khi Phi-e-rơ lên tiếng và nói, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

Bây giờ hãy xem cách Ngài đã nêu ra nó.

141 Bây giờ, chúng ta biết rằng giáo hội Công giáo, không muốn làm tổn thương tình cảm của anh em Công giáo, nhưng anh em nói Ngài đã xây dựng nó trên Phi-e-rơ, là tảng đá nhỏ. “Trên tảng đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta. Các cửa âm phủ không thể thắng được Hội ấy.” Thấy không? Bây giờ, nếu điều đó là vậy, thì giáo hội sa ngã. Thấy không? Bây giờ, thế thì, nếu nó đã là, nó đã được xây dựng trên một con người.

142 Bây giờ, người Tin Lành nói Ngài đã xây dựng nó trên chính Ngài, là Hòn Đá Góc Chủ, Vầng Đá. Và, điều đó, điều đó có rất nhiều Lẽ thật với nó.

143 Nhưng cứ để tôi thêm điều gì khác vào đó, chỉ—chỉ thắt chặt nó lại một chút. Tôi sẽ không đồng ý với cả hai, bằng cách nói điều này, rằng không phải Ngài đang nói về chính Ngài, một cách trực tiếp, nhưng Ngài đang nói về chính Ngài một cách tiềm tàng. Và Ngài đã không bao gồm Phi-e-rơ ngoài sự xưng nhận của ông về điều đó.

144 Bởi vì, hãy nhìn những gì Ngài đã phán, “Phước cho người, hỡi Si-môn, con trai của Giô-na, vì thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho người. Người không bao giờ học được điều này bởi kinh nghiệm thần học viện nào đó, hay ai đó đã nói với người về nó. Nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho các người.”

145 Thế thì, đó là sự mặc khải thuộc linh về Chúa Jêsus Christ là Ai. Thật chính xác. Và Ngài phán, “Trên tảng đá này, dựa trên sự khải thị thuộc linh, Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta.” Nó cho thấy tất cả các cửa địa ngục sẽ chống lại nó, nhưng chúng sẽ không thắng nó. Thấy không? “Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ sẽ không thể thắng được Hội thánh này.”

146 Vì vậy, anh em thấy, Nô-ê đã có một sự mặc khải thuộc linh. Đức Chúa Trời đã phán trực tiếp với ông. A-bên...

147 Khi Ca-in dâng hoa quả ngoài đồng, như táo và các loại trái cây, và vân vân, và làm cho bàn thờ của mình đẹp đẽ, và nói, “Đức Chúa Trời sẽ chấp nhận điều này bởi vì tôi đã làm tất cả *điều này*, và chuẩn bị những bàn thờ lớn. Và tôi đã trang trí. Tôi đã làm cho nó đẹp. Chúng tôi có nhà thờ lớn nhất trong thành phố, hay đại loại như vậy. Đức Chúa Trời sẽ chấp nhận nó, trong điều này.”

Ngài không chấp nhận công việc của bàn tay con người, trong sự cứu chuộc.

¹⁴⁸ Nhưng A-bên mang đến một con chiên và dâng huyết, và Đức Chúa Trời đã làm chứng rằng ông là người công bình. Làm sao ông biết được điều đó? Không có Lời được viết trong thời đó. Đó là một sự mặc khải, và ngày nay cũng vậy.

¹⁴⁹ Anh em nói, “Ồ, tôi thuộc về hội thánh. Hội thánh của tôi cũng tốt như hội thánh của anh em. Cả hai đều được làm từ cùng một loại tòa nhà, cùng một loại vật liệu.” Đúng vậy. Tòa nhà không có gì liên quan với nó.

¹⁵⁰ Tổ chức là một nhóm người nhóm lại với nhau, tạo nên một danh hiệu về những gì họ ủng hộ, và chính là điều đó. Không có gì chống lại điều đó, điều đó được thôi, nhưng đó không phải là những gì tôi đang nói về. Anh em mặc cùng một loại quần áo, có lẽ, nếu chúng đang hoang, những gì những người tin khác sẽ làm, và vẫn không phải điều đó.

¹⁵¹ Nhưng bây giờ hãy nhìn ở đây. Nó là gì, là sự mặc khải thuộc linh của Lời Đức Chúa Trời. Điều đó, mọi thứ khác đều sai ngoài Lời đó, và anh em tin Nó. Ngài là Lời, và Ngài là Lời, và Ngài sẽ luôn luôn là Lời. Và khi Đức Chúa Trời có thể mở kênh đó, thì Ngài có thể chảy tự do qua thân thể được thánh hóa đó.

¹⁵² Bây giờ, bây giờ, bây giờ chúng ta để ý rằng nếu anh em ở trong thời đó, anh em sẽ được xác nhận với nhóm nào; với đảng tiên tri, với Lời được chứng thực, mặc dù họ ở trong thiểu số? Hay là, anh em sẽ ở với những người có quan điểm phổ thông? “Ồ, tôi nói với anh, tôi tin rằng người đàn ông đó bị điên.” Và cách duy nhất mà anh em từng biết ông ấy không bị điên là vì cùng một Đức Chúa Trời bày tỏ cho anh em điều giống như Ngài đã bày tỏ cho Môi-se.

¹⁵³ Và cách duy nhất mà chúng ta từng có thể là những hình ảnh của Đức Chúa Trời, và các con trai của Đức Chúa Trời, là vì Đức Chúa Trời bày tỏ cho chúng ta, và bày tỏ chính Ngài qua Lời Ngài, với chúng ta, và chúng ta với thế gian. Đó là kênh duy nhất. Vì, Đấng Christ là Hình ảnh ở đây trên đất, mà anh em có thể thấy, Đức Chúa Trời ở trong một Người, đã biểu lộ Hình ảnh của Đức

Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời đã ở trong Ngài rất nhiều đến nỗi họ là Một. Và bây giờ khi Đấng Christ rời đi, Ngài đã thánh hóa Hội thánh, để Hội thánh có thể thế chỗ của Ngài và bày tỏ Lời của Đức Chúa Trời. Thấy không? Đó là cách duy nhất nó có thể được thực hiện.Ồ, chao ôi!

¹⁵⁴ Bạn sẽ ở với những người bình dân có quan điểm phổ biến chứ? “Miễn là tôi thuộc về giáo hội!” Và có lẽ, “Bởi vì tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh, tôi ổn thôi.” Có lẽ, “Bởi vì tôi đã nói tiếng lạ, tôi ổn thôi.” Hoặc có thể, “Chúng ta có một mục sư tốt, và tôi ổn thôi.” Bây giờ, những điều đó là trung thành. Tôi không có gì để nói chống lại điều đó. Đúng vậy.

¹⁵⁵ Nhưng kế hoạch cứu rỗi này là một công việc cá nhân với anh em. Nói tiếng lạ là một ân tứ của Đức Chúa Trời. Khiêu vũ trong Thánh Linh là sự Hiện diện và Vinh quang của Đức Chúa Trời. Nhưng vì anh em hãy để cho tính cách của mình được hun đúc thành hình ảnh của Đức Chúa Trời, để Ngài chiếu ra chính Ngài, và anh em là—và anh em là thân tượng của Ngài, đang bước đi trên trái đất, hình ảnh được biểu lộ của Ngài.

¹⁵⁶ Bây giờ, anh em có muốn làm điều đó trong thời Nô-ê không? Hay anh em sẽ đứng về phía chỉ trích, chỉ trích cả nhà tiên tri và sứ điệp được Đức Chúa Trời ban đến của ông? Bây giờ hãy nghĩ về điều đó. Bạn sẽ nghĩ về phía nào, trong tình trạng hiện tại của bạn bây giờ, bạn sẽ đứng về phía nào? Bây giờ hãy thành thật. [Anh Branham ho—Bt.] (Xin lỗi.) Không cần cho tôi cố gắng nói điều đó. Anh em, anh em phải suy nghĩ điều đó, chính anh em.

¹⁵⁷ Hay trong thời Ê-li, khi ông nói đủ về những khuôn mặt được tô vẽ, và—và người phụ nữ hiện đại của thời đại đó, Giê-sa-bên đó, đang ngồi đó xoay đầu chông của bà—của bà bất cứ cách nào bà muốn? Và dù muốn hay không, bà đã từ chối, dù thế nào đi nữa. Và các thầy giảng đều đồng ý, “Được rồi. Đấy, điều đó ổn thôi, bởi vì nữ hoàng của chúng ta!” Thấy không? Và tất cả họ rất dễ rơi vào khuynh hướng đó.

¹⁵⁸ Nếu đó không phải là bức tranh của ngày hôm nay, tôi chưa bao giờ nhìn thấy nó. Tất cả những điều ngớ ngẩn này mà người ta đang làm, và, tuy nhiên, trong Danh của Đấng Christ. Nếu Ngài

đã phạm tội tất cả điều đó? Ngài không phạm tội gì về điều đó. Làm sao anh em biết ở đâu Ngài...

Lời diễn tả điều đó. Chúng ta hãy theo dõi vài phút và thấy.

159 Anh em sẽ đứng về phía chỉ trích chứ? Anh em sẽ ở dưới đó với Ê-li, đứng đó khi Ê-li dường như là người duy nhất một mình, và mọi người nghĩ ông là một lão già cổ hủ hay điều gì đó? Nhưng điều đó không bao giờ làm phiền ông một chút nào. Ông đã có Lời. Và ông đã có Lời, và ông không sợ hãi với Lời. Ông không sợ hãi, với Nó. Bất cứ người nào đã có Sứ điệp của Đức Chúa Trời không sợ gì cả. Đúng vậy.

160 Ê-tiên trẻ tuổi đứng lên sáng hôm đó trước Tòa Công luận, ông nói, “Ồ, hỡi các người cứng cổ, lòng và tai không chịu cắt bì, các người luôn chống lại Đức Thánh Linh hoà. Giống như tổ phụ các người đã làm, các người cũng vậy.”

161 Kinh Thánh nói, “Khuôn mặt của ông giống như một Thiên sứ.” Tôi không tin, nó giống như ánh sáng điện hay điều gì đó. Một Thiên sứ biết mình đang đứng ở đâu. Một Thiên sứ không sợ hãi điều gì. Ông là Sứ giả từ Đức Chúa Trời.

162 Và bất cứ người nào với Sứ điệp của Đức Chúa Trời đều biết mình đang đứng ở đâu. Ngài không quan tâm đến bất cứ ai, những gì họ phải nói về Nó. Không có giám mục hay bất cứ điều gì khác thúc đẩy người đó. Người đó biết chính xác mình đang đứng ở đâu, và điều đó ổn thỏa. Đức Chúa Trời chứng thực Sứ điệp của người và chứng minh rằng Nó đúng, vì vậy người đứng đúng với Nó. Người không sợ hãi. Đó là hình ảnh được bày tỏ của Đức Chúa Trời.

163 Đó là những gì Chúa Jêsus đã làm. Ngài không ngại nói, “Ồ, hỡi những người Pha-ri-si mù, các người—các người là người xây những ngôi mộ của các đấng tiên tri, và các người là người đặt họ vào đó. Các người là thuộc về tổ phụ của các người, là ma quỷ,” và các tổng giám mục và mọi thứ khác. Ngài không sợ, bởi vì Ngài biết Ngài đang ở đâu. Vâng.

Trong thời của Ê-li, anh em sẽ đứng về phía nào?

164 Hay là, trong thời Môi-se, khi có một Sứ điệp của Đức Chúa Trời, được chứng thực một cách hoàn toàn, bây giờ hãy lắng

nghe, trong tính cách hiện tại của bạn (Bạn nói, “Tôi là một Cơ-đốc nhân.” Được rồi.), tôi chỉ sẽ hỏi anh em: Tính cách hiện tại của anh em, anh em sẽ nhận lấy quan điểm gì? Khi, Đa-than đứng lên và nói, “Bây giờ chờ một chút. Có nhiều người thánh hơn ở quanh đây ngoài ông, Môi-se à. Chúng ta sẽ chỉ có một nhóm người và làm cho chúng ta thành một công việc lớn ở đây. Và việc đầu tiên ông biết, chúng ta sẽ có những giám mục và tổng giám mục, và mọi thứ khác, xung quanh đây. Và Đức Chúa Trời ở trong dân sự của Ngài, toàn bộ sự việc. Đừng nghĩ rằng mình là viên sỏi duy nhất trên bãi biển.” Khi, Đa-than đứng đó, nói, “Mọi người không nghĩ thế sao? Con người đó nắm giữ quá nhiều thứ trong tay của chính mình. Ông đang cố gắng, bảo chúng ta phải làm gì. Tại sao, trong vô số của—của nhiều người có sự khuyên bảo, có—có sự an toàn. Ồ, tất cả chúng ta nên đến với nhau và giải quyết vấn đề này.” Nhưng có một Sứ điệp của Đức Chúa Trời, đã chứng thực Sứ điệp của ông.

¹⁶⁵ Chúng ta không phải hỏi người nào khác điều gì đó về Sứ điệp này mà chúng ta đang rao giảng. Nó được chép ở đây trong Kinh Thánh, và Đức Chúa Trời chứng minh rằng Nó đúng. Vậy tại sao anh em phải đi ra và nói, “Bây giờ, hỏi anh em Công giáo, chúng ta nên làm gì về *điều này*? Chúng ta sẽ gia nhập vào—Liên minh các Giáo hội. Chúng ta sẽ tìm thấy. Chúng ta sẽ đến với nhau với những người anh em của họ và thấy cách họ đã xây dựng những nhóm lớn của họ như thế nào.” Những người ngũ tuần chúng ta không cần điều đó. Chúng ta không cần gia nhập Hội đồng Giáo hội Thế giới. Chúng ta cần gia nhập ban nhạc Thiên đàng, quyền năng ngũ tuần, được cất lên vào các nơi trên Trời. Chúng ta không cần những thứ đó.

¹⁶⁶ Nhưng, anh em thấy, anh em sẽ đứng về phía nào, trong tính cách hiện tại của anh em, nếu Đa-than đứng lên và nói điều đó, và anh em đang đứng đó vào lúc ấy không? Anh em sẽ nắm giữ sứ điệp và sứ giả của Đức Chúa Trời, và ở lại với nó, và được chứng thực một cách triệt để là Lẽ thật không? Hay là, anh em lấy giấy tờ của mình—của anh em và đi qua và gia nhập nhóm nào khác? Ồ, đó là...đấy, cứ suy nghĩ về điều đó.

¹⁶⁷ Khi dường như tất cả đều chống lại Sứ điệp được chứng thực

của Đức Chúa Trời và sứ giả của thời đại đó, những lời bàn tán đã đổ xuống trên Môi-se. Mọi thứ đã biến mất, trông giống như Đức Chúa Trời đã lia bỏ ông. Nhưng họ đã thấy Đức Chúa Trời làm điều gì đó. Họ biết Đức Chúa Trời ở trong đó.

168 Bây giờ, hay là, trong những ngày của Đấng Christ...Chúng ta sẽ nhanh lên. Trong những ngày của Đấng Christ, anh em sẽ đứng về phía nào, khi tất cả các giáo hội lớn và các nhà thần học và giáo sư hiện đại của họ chống lại Ngài và các nguyên tắc của Ngài, và sự Dạy dỗ Kinh Thánh rõ ràng? Họ đã chống lại Nó. Khi hội thánh của anh em mà anh em đi đến nói, “Gã đó là một kẻ cuồng tín. Ồ, gã ấy không bao giờ xuất thân từ các thần học viện của chúng ta. Chúng ta không có hồ sơ về việc anh ta đi đến các trường học của chúng ta. Anh ta không có thể thông công. Anh ta không mang theo giấy ủy nhiệm. Vì vậy, anh chàng ấy bị điên. Đừng có liên quan gì với điều đó,” bạn sẽ làm gì trong tình trạng hiện tại của bạn bây giờ? Chỉ hỏi điều đó một phút. Được rồi. Anh em sẽ làm gì? Nếu Ngài...

169 Nếu anh em đã sống trong thời đó, và thuộc về tòa—tòa—tòa Công luận, và điều đó giống như—Hội đồng Giáo hội Thế giới. Và giáo hội của anh em đã liên kết trong đó, và họ sẽ lấy tất cả những điều này. Và Người này đã sống lại, và anh em đã thấy Ngài làm những công việc của Đức Chúa Trời, và không ai có thể chống lại được Ngài. Tuy nhiên, Ngài bị cho là “một Người điên, Ngài mất trí.” Ngài là một...

170 Đức Chúa Trời tha thứ cho tôi vì sự diễn đạt này, nhưng Ngài là một trong những “kẻ lập dị” của thời đó. Đây, tôi đang làm điều đó để anh em hiểu.

171 Tại sao? Ngài được sanh ra trên Trời. Tính cách của Ngài là Ở Trên. Nó không—nó không trùng khớp với sự liên kết của các liên minh trên thế giới này. Thấy không? Ngài không phải là loại người đó. Nó sẽ đứng ở đâu khi tất cả các nhà thần học, tất cả các giáo sư, nói, “Người này đến từ đâu? Chúng ta thậm chí không biết Người ấy đến ở đâu?”

172 Khi Ngài chữa lành người mù, họ nói, “Ồ, chúng tôi không biết Người này đến từ đâu. Hãy dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Chúng ta không biết gì về Người này. Người đến từ đâu?”

Chúng ta—chúng ta không có báo cáo về Người. Người không có trong lịch trình của chúng ta. Người không ở trong ban giám đốc của chúng ta, Người—Người—Người không ở đâu cả. Không ai trong họ biết gì về Người. Người đến từ đâu?”

¹⁷³ Người mù nói, “Đó là một điều lạ, rằng một Người có thể mở mắt tôi, và tuy nhiên các ông không biết Ngài đến từ đâu. Và các ông được cho là những nhà lãnh đạo của thời đại này.” Vâng. Nói, “Bây giờ, cho dù Ngài là tội nhân hay không, tôi không thể nói điều đó. Tôi không phải là một nhà thần học. Nhưng một điều tôi biết: tôi đã bị mù, mà bây giờ tôi có thể nhìn thấy.” Chính là điều đó. Đó là những gì quan trọng. Ông muốn có thị lực. Vâng.

¹⁷⁴ Theo cách, tất cả những người hiện đại, tất cả các giáo sư Kinh Thánh đã chống lại Ngài và Lời thật rõ ràng của Ngài từ Đức Chúa Trời. Anh chị em tin rằng Ngài hoàn toàn cơ bản, phải không, trong sự dạy dỗ của Ngài? Nhưng không phải theo trường phái của họ. Điều đó có thấm vào không? Làm thế nào chúng ta biết Ngài là nền tảng? Ngài hỏi họ, “Ai có thể chứng minh Ta phạm tội? Hãy tra xem Kinh Thánh. Chúng là Người làm chứng về Ta. Chúng nói với các ngươi một cách chính xác. Bây giờ, nếu Ta không làm những gì Kinh Thánh nói, thì Cha không chứng thực điều đó qua Ta, thế thì hãy ném Ta ra ngoài; Ta sai.” Vâng, thưa quý vị. Bây giờ, chúng ta thấy rằng họ đã chống lại Điều đó, Lời thật của Đức Chúa Trời.

¹⁷⁵ Ồ, tình trạng hiện tại của bạn sẽ xác nhận bạn với Ngài, hay với nhóm người Pha-ri-si bị mù đó? Liệu tình trạng hiện tại của anh em, anh em sẽ nắm giữ những tín điều của—của giáo hội của mình không? Anh chị em sẽ giữ điều đó bởi vì mục sư của anh chị em, có lẽ, anh chị em sẽ nói, “Ồ, ông ấy là một người tốt”? Ông ta có thể là một người tốt mà vẫn bị mù. Chắc chắn vậy. Chúa Jêsus chẳng đã phán, “Các ngươi là những kẻ mù dẫn đường kẻ mù”?

¹⁷⁶ Bây giờ, trong tình trạng của bạn, cứ tưởng tượng bây giờ, bạn sẽ làm gì? Bạn được xác nhận ở đâu giữa đám đông ở đó? Tình trạng hiện tại của bạn là gì? Bạn sẽ ở với người Pha-ri-si, “Ồ, tôi nói cho anh biết, mẹ tôi thuộc về giáo hội này, và điều đó

thật tốt như bất kỳ người nào trong số họ. Tôi sẽ ở lại ngay đây”? Thấy không?

177 Và khi anh em thấy Lời Đức Chúa Trời được chứng thực, Đó là Lẽ thật, bởi sứ giả, và anh em tra cứu Kinh Thánh và biết Nó. Nhưng giáo phái của—của anh em nói, “Thời đại của những phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như thế.” Bây giờ, anh em sẽ làm gì trong tình trạng hiện tại của mình? Nhiều người trong các bạn đã bày tỏ điều đó.

178 Nếu các bạn nói trong lòng mình bây giờ, “Không, tôi sẽ không ở với họ những người Pha-ri-si. Tôi sẽ không được nhận dạng với họ,” thế thì bây giờ thì sao? Kinh Thánh nói Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Còn bây giờ thì sao? Anh em nói, “Tôi sẽ không bị nhận dạng với họ những người Pha-ri-si.” Còn bây giờ thì sao? Anh em biết đấy, lịch sử đang lặp lại chính nó. Tôi đã cắt ra một tờ báo, ngày nọ, về điều đó. Những người Pha-ri-si ngày đó đã có quan điểm chống lại Ngài, bởi vì thành kiến. Đó cũng là điều họ làm ngày nay.

179 Hãy nhớ, Ni-cô-đem đã nói giống như vậy. Ông nói, “Thưa Thầy, chúng tôi biết rằng Ngài là một giáo sư đến từ Đức Chúa Trời.”

180 Nhưng bởi vì rằng những tín điều và giáo phái của họ không chấp nhận Sứ điệp của Ngài, thế thì họ cấm bất cứ ai khác. Ngài phán, “Các ngươi sẽ không đi vào, chính các ngươi, còn kẻ khác đi vào thì các ngươi lại cấm.” Thấy không? Thật là một tình trạng tuyệt vời! Tự hỏi liệu chúng ta có thể xác nhận chính mình với điều gì đó như thế không?

181 Nếu anh em đi theo Ngài chỉ để thấy những phép lạ của Ngài, như nhiều người đã làm, và anh em đi theo Ngài ngày hôm nay trong nhà thờ, chỉ để thấy những phép lạ của Ngài và ngồi chung quanh. Nhưng tự đặt tay xuống, để nhận lãnh Đức Thánh Linh, tự anh em, anh em sẽ không làm điều đó. Họ sẽ không làm điều đó. Nhiều người đi theo Ngài chỉ vì những phép lạ của Ngài, để thấy chúng. Nhưng khi Ngài ngồi xuống với sự Dạy dỗ thực sự của Kinh Thánh, thì đám đông bỏ đi khỏi Ngài.

182 Khi mà, họ muốn thấy Ngài chữa lành người đau và mở mắt.

Và một người có thể chạm vào áo Ngài, và Ngài sẽ quay lại, nói với họ những điều đó. Và nói với Phi-líp và Na-tha-na-ên, và tất cả những điều này, những điều đó. Ồ, người đàn bà bên giếng, và tất cả những điều này, rằng Ngài đã xác nhận chính Ngài là đấng—đấng tiên tri mà Mô-i-se đã nói về, Đấng Christ, Đấng Mê-si. Khi họ không có một vị tiên tri trong bốn trăm năm, thì đã xuất hiện Chúa Jê-sus này, chứng minh Ngài đã là, đấy, rằng Ngài là Đấng Mê-si.

¹⁸³ Nhiều người trong họ đã đi theo Ngài bởi vì, phần đầu tiên của chức vụ Ngài, Ngài đã đi từ nhà thờ này đến nhà thờ khác. Ồ, họ vui mừng tiếp nhận Ngài, và họ đã đưa tay chào mừng Ngài. “Ồ, thưa Thầy, ồ, Thầy là một người vĩ đại!” Nhưng một ngày kia Ngài ngồi xuống với Lê thật Kinh Thánh. Và rồi khi Ngài xác nhận chính Ngài, không chỉ như một Đấng Chữa Lành, nhưng như một *Đức Chúa Trời được sai đến*, với Lê thật và Sự sống, khi Ngài xác nhận chính Ngài với Điều đó, ồ, Điều đó chống lại truyền thống của họ, thậm chí với nhiều người đi theo Ngài.

¹⁸⁴ Bẩy mươi người quay lại và bỏ đi. Anh em sẽ làm gì? Bây giờ, hãy suy nghĩ về điều đó. Khi, một Người mà anh em đã thấy làm chính những dấu hiệu của Đấng Mê-si, và biết rằng Đấng Mê-si đang đến, và Ngài đã nói tiên tri tất cả điều này xảy ra, ngay cả với Giăng và họ, và Ngài đã bày tỏ điều đó, cách tường tận, và rồi anh em đi theo Ngài và thấy dấu hiệu vĩ đại của Đấng Mê-si, chứng minh rằng không một mục sư nào có thể chống đối được Sự đẹp, chút nào, và rồi, ngay lập tức, Ngài đến gần và dạy điều gì đó chính xác là Lời của Đức Chúa Trời, nhưng trái ngược với cách anh em đã được dạy dỗ, thì, anh em sẽ giữ truyền thống của mình chứ? Anh em có muốn đi với bẩy mươi người không? Ồ, lời Kinh Thánh, Lời rõ ràng! Anh em có muốn đi với bẩy mươi người không?

¹⁸⁵ Hoặc—hoặc, bây giờ anh chị em có thể nhìn thấy sự nhận dạng của mình, anh chị em sẽ đứng ở đâu? Bây giờ hãy suy nghĩ sâu sắc, chân thành. Bạn sẽ đứng ở đâu bây giờ, với tình trạng hiện tại của bạn? Ở đâu, nhóm nào anh em sẽ được xác nhận, ở đó? Hoặc, anh em có thể xác nhận chính mình, thật nhanh bây giờ, anh em có thể xác nhận chính mình với điều đó không?

186 Tôi sẽ nói với những người trẻ ở đây, những thanh thiếu niên. Các bạn có thể xác nhận chính mình ngày hôm nay không, thiếu niên, như một tín đồ được xưng nhận, như một nhà cai trị trẻ tuổi giàu có, kiểu Elvis Presley yêu thích những thú vui của thế gian hơn là thích đi theo Đấng Christ? Các bạn có xác nhận chính mình với nhóm người ngày nay này không, và, ồ, giống như Ông Presley này không? Như tôi hiểu, anh ấy là người Ngũ Tuần. Và một người Ngũ Tuần, đi ra và hành động như thế, anh ta chỉ là người Ngũ Tuần trên danh nghĩa. Đối với tôi, đó là một Giu-đa khác.

187 Pat Boone và những người tuyên bố mình sùng đạo, và họ nhảy rock-and-roll và uốn éo, và sự thô tục của thế gian, và rồi tuyên bố Cơ-đốc giáo. Ồ, đó là một sự ô nhục. Nó còn tệ hơn kẻ bán rượu lậu. Nó còn tệ hơn cả—hơn cả gái điếm trên đường phố. Đức Chúa Trời sẽ tôn trọng một gái điếm tốt hơn thế.

188 Ernie Ford và họ đứng lên suốt đêm, những điệu nhảy này và mọi thứ, và tiếp tục, với những cánh tay ôm lấy phụ nữ, họ khêu gợi và mọi thứ, và rồi đi ra và hát những bài thánh ca. Đó là khi anh em đã bán quyền thừa kế của mình. Làm thế nào anh em có thể xác nhận chính mình?

189 Chàng trai trẻ đó đã có một...Anh ta là một người giàu có. Anh ta đã có một cơ hội. Anh ta, cũng có thể là, một thương gia Cơ-đốc. [Băng trống—Bt.]...hội thánh.

190 Bây giờ, hỡi thiếu niên, các bạn sẽ làm gì về điều đó? Khi, các bạn cố gắng hành động giống như Marilyn Monroe hay một số người khác, hoặc một số phụ nữ giống như đệ nhất phu nhân của đất nước, với tất cả những loại hành động kỳ cục này ở đây, và việc cắt tóc này, và—và trang điểm trên khuôn mặt, và những chiếc váy bó sát, gợi cảm này. Và—và quý ông, để cho họ làm điều đó!

191 Và quý vị mục sư cũng không có sự can đảm để quả trách điều đó từ bục giảng! Đúng thế. Hừ! Đúng vậy. Vâng. Đúng vậy. [Hội chúng vỗ tay—Bt.] Bây giờ, chờ một chút. Hãy lắng nghe. Đúng vậy.

192 Nhưng nhiều lần quý vị đã có những mục sư được Đức Chúa

Trời ban cho mà sẽ quở trách điều đó, và quý vị vẫn không tuân theo Lời. Bây giờ hãy lắng nghe, chúng ta thấy, lấy, cũng đi theo con đường khác. [Hội chúng vỗ tay—Bt.] Đúng vậy. Tôi đang đặt điều gì trước mặt anh chị em? “Ồ,” nói, “họ...” Tôi biết rõ hơn điều đó. Tôi đã đi qua, chính tôi, Phoenix, trong mười lăm năm qua, và nó trông vẫn giống như mọi khi, chỉ trở nên tồi tệ hơn. Vì vậy đừng đặt tất cả điều đó vào mục sư. Ừ-m. Chúng ta hãy cứ nói tất cả chúng ta đều phạm tội, và đứng lên đó và nhìn xem chính mình vào tấm gương. Vâng.

¹⁹³ Các bạn thiếu niên, còn điều đó thì sao? Các bạn yêu thích những lời ngợi khen về họ hơn là các bạn yêu lời—lời mời được đưa ra cho các bạn, để hun đúc tính cách của bạn thành hình ảnh của Con Đức Chúa Trời? Còn về điều đó thì sao? Làm thế nào chúng ta có thể làm điều đó?Ồ, chao ôi! Các bạn có thể thấy chính mình được xác nhận, sự yêu thích phổ biến không? Còn về...

¹⁹⁴ Bây giờ, tôi sẽ nói điều gần gũi hơn một chút lúc này. Còn anh em những người Ngũ Tuần mà thực sự biết rõ hơn thì sao? Đúng vậy. Anh em biết rõ hơn điều đó. Anh em biết rõ hơn.

¹⁹⁵ Vì vậy, hãy nhớ sự nhận dạng cuối cùng của quan cai trị trẻ tuổi giàu có này. Anh ta đã ở trong địa ngục, nhìn lên một người mà đã sống đúng đắn, cầu xin nước. Nhưng ông đã vượt qua vực thẳm lớn đó mà không có sự chấp nhận tiềm năng của Đức Chúa Trời để mang ông trở lại. Và ông ấy đã ở đó, và ông ấy ở đó tới nay, và ông sẽ luôn ở đó. Được rồi. Đó là sự nhận dạng cuối cùng của ông.

¹⁹⁶ Vì vậy, đừng xác nhận mình với nữ hoàng tình dục phổ biến nào đó. Hoặc, đừng tự xác nhận mình với một trong những Elvis Presley với mái tóc đầu phẳng ở đây, hành động ở đây với những điệu nhạc rock-and-roll và uốn éo của mình, và tự xưng mình là Cơ-đốc nhân; hay Pat Boone nào đó, bởi vì anh em có một cây đàn ghi-ta và có thể đứng ra và hành động ngớ ngẩn với nó.

Hãy để Đấng Christ phản chiếu chính Ngài trong anh em. Đúng vậy.

197 Những người Ngũ Tuần, ngày nay, đang xa cách Lời Đức Chúa Trời.

198 Anh em có xác nhận mình với nhóm của Giu-đa không? Hãy nhớ, Giu-đa đã bắt đầu đi ra, để bước đi với Ngài. Bây giờ, nếu điều này làm tổn thương, tôi không có ý nói nó làm tổn thương, nhưng tôi muốn nói cho nó thật mạnh. Thấy không? Vâng. Giu-đa khởi đầu bằng chân phải. Ông bắt đầu đi ra, để bước đi với Ngài. Nhưng khi ông phải...có được một ít tiền trong tay mình! Ừ-m.

199 Tôi tự hỏi điều đó có thể được áp dụng cho Ngũ Tuần không? Khi chúng ta ra khỏi góc phố, và ra khỏi nơi truyền giáo nhỏ trong ngõ hẻm, và rồi chúng ta phải có một ít tiền. Và tôi tự hỏi bước đi của chúng ta không có một chút nhằm lẫn chằng. Khi chúng ta có một nhóm của...Có lẽ một nhóm người đi vào đó, nói, “Ồ, ồ, *đây*,” nói về các thành viên. Ngày nay, tất cả những gì anh em muốn là những thành viên, những thành viên.

200 Đức Chúa Trời không nhìn vào các thành viên. Ngài đang tìm kiếm tính cách, hầu cho Ngài có thể đặt Lời Ngài trong người nào đó mà sẽ tin Ngài. Như tôi đã nói, đem nọ, Ê-li-ê-se đã đổ mồ hôi cho đến khi ông tìm thấy tính cách cho nàng dâu. Rồi ông phải làm cho cô ấy đứng yên, để khiến cô ấy mặc quần áo cho đúng, để gặp người mà họ đang nói về. Thấy không? Tại sao, nếu anh em tìm thấy tính cách, anh em không thể làm cho họ ăn mặc đúng đắn. Họ không thể...Ừ-m. Được rồi.

201 Để ý bây giờ, Ngũ Tuần hiện đại. Bây giờ, bây giờ, chúng ta đã nói chuyện với Trưởng Lão, Công giáo, nhưng tôi sẽ nói về những người Ngũ Tuần bây giờ, bởi vì chúng ta sẽ đi qua đây để đại diện cho điều gì đó. Thấy không? Ngũ Tuần, không phải là một điều lạ, rằng, những người Ngũ Tuần trong thời đại hiện đại này mà Kinh Thánh tiên đoán sẽ giống như Lao-đi-xê chẳng? Lao-đi-xê. Có một giáo sư người Hy Lạp đang ngồi ở đây, đang lắng nghe tôi. *Lao-đi-xê* có nghĩa là “một người đàn bà.” Lao-đi-xê là tên một người nữ, trong tiếng Hy Lạp. Không ai trong những người còn lại của hội thánh được đại diện bởi tên đó. Nhưng vậy thì đó là một người đàn bà, một Giê-sa-bên. Đúng vậy. “Và chúng ta trở nên giàu có. Chúng ta không cần gì cả.” Nhưng không biết rằng

chúng ta “lôa lô, mù lò, khốn khổ,” bước ra khỏi Con Đường. Chúng ta đã làm gì? Chúng ta đã nhặt được một số kho báu, có lẽ, giống như Giu-đa đã làm, đấy, rồi chúng ta không bước đi với Nó nữa. Đã bán hết, vì lợi ích cá nhân, rất nhiều người làm điều đó. Rất nhiều giáo phái thỏa hiệp dựa trên Lời, để có được nhiều thành viên hơn, lợi ích cá nhân; làm bất cứ điều gì.

²⁰² Hãy để mục sư nào đó đến trong một cộng đồng và gây dựng một công việc tốt đẹp. Và rồi họ có buổi nhóm, buổi nhóm chung ở đâu đó, và họ đưa người đó ra ngoài, và lấy con vật cưng Ricky nào đó và đặt nó vào trong đó, và nó chỉ làm cho bầy chiên bị phân tán. Nếu Đức Chúa Trời đặt một người vào đó...Nhưng, ồ, họ làm điều đó tại các hội nghị, nhiều lần; tiếp tục, đưa người anh em tội nghiệp nào đó đi ra, và điều đó thực sự đã gây dựng nên công việc. Thế thì, họ không biết họ tự bẻ cổ mình khi làm như vậy, và làm tổn thương hội thánh.

²⁰³ Bán tháo, cho sự nổi tiếng, quan điểm cá nhân, lợi ích, lợi ích cá nhân, những giáo hội lớn, những giáo phái lớn. “Nhóm của chúng tôi lớn hơn nhóm của tất cả các bạn.” Ồ, đó là cách. Những người Báp-tít có một khẩu hiệu, “Một triệu người nữa vào năm ’44.” Nhưng anh em có gì?

²⁰⁴ Tôi đã nói, đêm nọ, “Những lời xưng tội; những hòn đá xưng tội.” Có ích gì một hòn đá nếu không có một người thợ xây đá với Gươm hai lưỡi sắc bén của Đức Chúa Trời, để hun đúc họ và cắt họ thành những con trai và con gái của Đức Chúa Trời? Vâng.

²⁰⁵ Giu-đa đã làm gì? Ông đã làm gì? Hãy nhớ tình trạng cuối cùng của ông. Ồ, ông đã làm gì? Ông nghi ngờ những lời tuyên bố của Đấng Christ, sau khi ông bắt đầu bước đi với Ngài. Những người Ngũ Tuần, anh em đừng bao giờ làm điều đó. Quý vị Thương Gia, đừng bao giờ làm thế. Anh em đừng nghi ngờ những lời tuyên bố của Ngài. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Giu-đa nghi ngờ những lời tuyên bố của Ngài, và trở nên rất được nhiều người ưa chuộng và bán đứng Nó. Tính cách của Giu-đa đã khiến ông bán đứng Ngài, cho những người chỉ trích Ngài.

²⁰⁶ Và ngày nay điều tương tự cũng đang xảy ra. Nhiều lần tính cách mà chúng ta để chính mình hun đúc thành, bán đứng chúng

ta, cho những người quan tâm của thế gian, cho những người mà sẽ chỉ trích. Chính điều mà Ngũ Tuần đi ra, nó đi ngay trở lại vào nó, gần như thuộc về thế gian như họ đã có lúc ban đầu. Thấy không? Đó là gì? Chúng ta không để cho Sự Sống của Ngài phản ánh trong chúng ta.

207 Hay là, anh em thấy mình được đồng nhất với những môn đồ thật của Ngài không? A-men. Đó là nơi chúng ta muốn ở, đúng với Ngài, đúng với Lời Ngài. Ở lại, đối mặt với những lời chỉ trích! A-men. Đó có phải là nơi anh em nhận ra chính mình tối nay không? Cảm ơn Chúa. A-men. Để cho Sự Sống của Đấng Christ chảy qua họ! Vâng, thưa quý vị. Họ đã được thánh hóa bởi sự đến của Ngài. Và một con người tội lỗi, trên sự xưng tội... Và sự nên thánh đã tẩy sạch họ, và tấm lòng của họ đã tập trung vào Đức Chúa Trời cho đến khi Đấng Christ đổ chính Ngài vào trong họ và phản chiếu sự Hiện diện của Ngài cho thế gian. Đối mặt với những lời chỉ trích, họ đã đứng như Ngài đã làm. Họ đã đứng đúng với Lời, thậm chí cho đến nỗi một người nói, “Người hầu như thuyết phục ta làm một Cơ-đốc nhân,” một trong những... những người chỉ trích người đó.

208 Anh em có thể xác nhận chính mình với Phi-e-rơ vào Ngày lễ Ngũ tuần không? Anh em có thể nhận diện chính mình ở đó trong Công vụ 2 không?

209 Nơi mà, người ta nói, ngày nay, “Đức Thánh Linh chỉ được ban cho mười hai sứ đồ.”

210 Anh em có thể xác nhận chính mình với Phi-e-rơ không, khi ông nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong anh em, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, và anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa dành cho anh em, và cho con cái anh em, và cho họ những người ở xa, thậm chí bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi?” Đồng một Đức Thánh Linh này!

211 Anh em có thể xác nhận chính mình ở đó với ông vào ngày đó không? “Tôi đứng với ngài, Phi-e-rơ. Vâng, thưa ngài. Dựa trên những sự dạy dỗ cơ bản của ngài về Kinh Thánh, tôi đứng đó. Tôi muốn đời sống của tôi phản ánh lời Kinh Thánh, giống như của

ngài đã làm ở đó, khi ba ngàn người được thúc giục trong lòng họ.”

212 Khi người ta thấy sự dạn dĩ của họ, vài ngày sau đó, họ biết họ đã ở với Chúa Jêsus. Họ đã có Lời, và họ biết Lời đang sống ngay qua họ. Và họ sợ làm xáo trộn Lời của Đức Chúa Trời, bởi vì họ là đại diện của Lời đó, với một đời sống như vậy, mà Đức Chúa Trời sẽ phản ánh chính Ngài qua đó.

213 Đã nói với một người, “Bạc và vàng ta không có. Ta không có những tòa nhà lớn và những thứ to lớn vĩ đại. Như điều ta có, ta sẽ cho người. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, hãy đứng trên chân mình.” “Như điều ta có!” Ông phải có điều gì đó trước khi ông có thể cho nó. A-men. Ồ, chao ôi!

214 Nhìn thấy Lời thì không hề thay đổi và mãi mãi, mọi thế hệ, tất cả những người Đức Chúa Trời kêu gọi sẽ thấy sự phản chiếu đó.

215 Hoặc, với Phao-lô, khi Ê-ma ưa chuộng, yêu mến thế gian đã lia bỏ ông, để theo những người, được gọi là, anh em Cơ-đốc theo quan điểm bình dân của ông. Khi Phao-lô đứng trên Lời, “Ê-ma đã lia bỏ người, yêu...yêu thế gian hiện tại này.” Đã lia bỏ ông, bởi vì ông sống đúng với Lời. Nó quá thẳng thắn đối với ông. Anh em sẽ đi với ai, Ê-ma, hay anh em sẽ đi với Phao-lô? Hãy kiểm tra Lời. Anh em sẽ đứng về phía nào trong tình trạng hiện tại của mình vào lúc đó? Tuy nhiên, họ là những Cơ-đốc nhân được xưng nhận.

Phao-lô nói, “Mọi người đã lia bỏ ta.” Tội nghiệp con người nhỏ bé!

216 Tôi luôn cảnh giác với Tiến sĩ Ern Baxter. Ông nói, “Anh biết đấy, khi tôi lên Thiên đàng, điều đầu tiên tôi sẽ làm gì không?”

Tôi nói, “Gì vậy, Anh Ern?”

217 Anh ấy nói, “Tôi sẽ đi đến ngay với Ê-ma và tát vào mặt ông ta thật mạnh như có thể được.”

Tôi nói, “Nào, Ern.”

218 Anh ấy nói, “Tôi sẽ nói, ‘Tại sao anh lại để Phao-lô ở dưới đó như thế?’”

219 Tôi nói, “Anh thực sự nghĩ ông ấy sẽ ở Đó à, Ern?” Tôi nói, “Hãy cẩn thận vì anh muốn tát vào mặt anh ta.” Tôi nói, “Tôi không muốn ở nơi ông ấy ở, có lẽ, đấy, phải làm điều đó.”

220 Giống như kẻ vô đạo đã nói, đã nói với cô gái nhỏ. Ông nói, “Cô tin Kinh Thánh đó không?”

Nói, “Chắc chắn.”

221 Nói, “Tôi đoán cô tin câu chuyện đó về Giô-na, con cá voi nuốt chừng Giô-na.”

Cô ấy nói, “Chắc chắn rồi.”

Nói, “Làm thế nào cô sẽ chứng minh điều đó, bằng đức tin?”

Nói, “Khi tôi lên Thiên đàng, tôi sẽ hỏi Giô-na.” Đúng vậy.

Nói, “Nếu Giô-na không có Ở Đó thì sao?”

222 Nói, “Thế thì ông sẽ hỏi anh ấy.” Vì vậy tôi nghĩ điều đó không có gì bàn cãi. Thấy không? Vâng, thưa quý vị. Ông ta phải hỏi ông ấy. Vì vậy, anh em thấy, thế thì, điều đó giải quyết nó.

223 Tôi tin, thế thì, nếu ông bỏ Phao-lô và bỏ Lôi, ông đã làm giống như Giu-đa đã làm. Vâng, thưa quý vị. Bạn sẽ đứng về phía nào, trong nơi đó? Bây giờ hãy lắng nghe, những người Ngũ Tuần. Các bạn sẽ đứng về phía nào? Tôi đã lục soát kỹ những tin đồ Trưởng Lão này, và vân vân, bây giờ anh em sẽ lấy gì? Anh em sẽ đứng về phía nào ở đây?

224 Hay là, hãy để tôi hỏi anh em một điều nữa. Điều này có thể làm tổn thương một chút, nhưng tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Khi, vấn đề xuất hiện trong hội thánh Cô-rinh-tô, về những nữ thầy giảng; và họ uốn tóc bông bành, những người nữ. Và vấn đề xuất hiện, và Phao-lô đưa ra tình trạng, rằng, “Họ không nên được làm những thầy giảng.” Phao-lô đã đưa ra tình trạng, rằng, “Một người nữ, cắt tóc mình, làm ô nhục chồng nàng, và thậm chí không nên thấy nàng đang cầu nguyện nơi công cộng.” Điều gì, trong tình trạng hiện tại của anh em, anh em sẽ nhận lấy vấn đề gì? Bây giờ hãy nhìn vào tấm gương. Tốt hơn tôi nên để mặc điều đó. Tôi muốn anh em nhìn vào tình trạng hiện tại của mình. Phần nào đã...Cái gì, ở đâu? Cái gì, ở đâu? Anh em đang nhìn vào đâu bây giờ? Anh em đang nhìn điều gì?

225 Phao-lô đang phản ánh Đấng Christ. Anh em tin điều đó không? Chắc chắn vậy.

226 “Phao-lô,” anh em nói, “ồ,” một người phụ nữ đã nói với tôi, nói, “ông ấy chỉ là một người ghét phụ nữ.”

227 Phao-lô đã nói, và—và tiếp tục trong Ga-la-ti 1:8, “Nếu một Thiên sứ từ Trời đến và rao giảng điều gì khác hơn điều này, cho anh em, hãy để Người bị rửa sả.” Đúng thế. Đúng thế. Vậy thì, những gì là...

228 Các bạn đang phản chiếu ở đâu bây giờ? Ừ-m. Đừng đứng về phía công chúng ưa thích. Hãy đứng về phía Lời. Ừ-m. Ồ! Vâng, thưa quý vị. “Lìa bỏ người.”

Và khi vấn đề được đưa ra, ồ, Phao-lô đã đứng ra làm chứng.

Và họ đã viết, nói, “Đức Thánh Linh đã bảo chúng tôi.”

229 Ông nói, “Gì vậy? Lời Đức Chúa Trời đã ra khỏi anh em, hay Nó chỉ đến từ anh em? Nếu người nào nghĩ mình là người thuộc linh hay—hay là một nhà tiên tri, người ấy sẽ công nhận những điều mà tôi viết là những mạng lệnh của Chúa.” Đó là gì? Ông đã ở lại với Lời. A-men.

230 Bây giờ, anh em ở lại đâu? Điều đó tùy thuộc vào anh em bây giờ. Anh em cứ tìm thấy chỗ của mình. Được rồi. Vâng, thưa quý vị.

231 Ở đó Phao-lô đã đứng, vì—vì...từ địa vị mà ông đã có. Hãy nhớ, Phao-lô, để làm điều này...Bây giờ, hãy chờ đợi. Hãy để tôi đưa ra điều gì khác trước khi chúng ta rời khỏi. Phao-lô, trước khi ông có thể làm điều này, ông đã phải rời bỏ một địa vị cao quý mà ông có trong hội thánh vào thời của ông, để ở lại với Lời.

232 Bây giờ, nếu anh em đang nhìn vào Phao-lô, còn anh em thì sao, khi giáo hội của anh em dạy trái ngược với Nó? Còn quý vị, mục sư, mục sư truyền đạo, tín đồ thì sao? Chắc chắn.

233 Ông đã làm gì? Ông phải nhận lấy địa vị này để Hạt giống này có thể lớn lên, Hạt giống của Sự sống Đời đời. Ông không trái ngược. Ông nói, “Ngay cả, luật pháp đã phán như vậy.” Đúng thế. Ông đã không...Ông ở lại đúng với Lời. Và để làm điều đó, ông phải rời khỏi giáo hội chính thống của mình, để làm điều đó. Để giữ cho Lời Sự Sống phát triển, ông phải làm điều này.

234 Đê-ma và tất cả những người còn lại, nói, “Ồ, ông có thể cứ đến. Tiếp tục đi, Phao-lô, ông không...”

235 Nhưng Phao-lô đã đứng ngay tại đó với Lờì đó. Người Do Thái mũm khoắm, tội nghiệp nhỏ bé đó, tôi muốn gặp ông vào Ngày đó. Tôi muốn đứng đó, nhìn xem ông đội mão triều thiên của người tử vì đạo đó khi ông đến. Tôi muốn thấy ở đó, và nói, “Vinh quang thay! Ha-lê-lu-gia! Phao-lô!” A-men. Vâng, thưa quý vị. “Hãy ở lại trên Lờì! Tôi vui mừng, Phao-lô.” Vậy, xin giúp con, Chúa ôi. Hãy để tôi ở lại chỗ ấy. Vâng, thưa quý vị. Vâng.

236 Trong khải tượng mà tôi đã thấy cách đây không lâu, về những người đó ở trên đó, tôi đã đặt câu hỏi. Anh em đọc nó trong tờ—tờ báo, bài báo của tạp chí Thương Gia. Họ nói...Ồ, tôi nói, “Phao-lô phải không?”

Nói, “Vâng, thưa ông.”

237 Tôi nói, “Tôi đã đứng trên cùng một Điều người đã làm.” Vâng, thưa quý vị. Hãy ở lại, giống như vậy.

238 Mô-i-se phải bước xuống khỏi ngai, để nhận lấy Lờì Đức Chúa Trời. Ông đã từ bỏ ngai vàng. Đúng vậy. Ông là người thừa kế ngai vàng. “Và người đã từ bỏ những thú vui của việc được làm Pha-ra-ôn, vì người coi trọng sự sỉ nhục của Đấng Christ hơn những sự giàu có kho báu của xứ Ê-díp-tô.”

239 Anh em nói, “Ồ, tôi nói cho anh biết. Tất cả phụ nữ sẽ cười nhạo tôi. Những người đàn ông sẽ nghĩ...” Tôi không quan tâm họ nghĩ gì. Đúng vậy.

240 Phao-lô khom người. Mô-i-se đã cúi xuống khỏi ngai. Tôi có một dòng viết về họ ở đây, mất ba trang. Nhưng hãy để tôi nói với anh em đôi điều, giúp ích anh em, ngay lập tức.

241 Chúa Jê-sus đã cúi xuống từ Trời, để phản chiếu chính Ngài trong hình thức xác thịt tội lỗi. (Và bạn là ai, hay tôi là ai?) Để làm cho...mở một con đường cho chúng ta để phản ánh Đức Chúa Trời, để làm một cách phản ánh chính Ngài trong chúng ta, bằng cách thánh hóa chúng ta với Lờì Ngài. Vì Lờì Ngài phán, rằng, khi Ngài làm vậy, để chúng ta có thể phản ánh Lờì Ngài.

242 Trong Giăng 14:12, Ngài phán, “Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những công việc Ta.” Tại sao? Đó là Đấng Christ, phản

ánh. “Còn ít lâu và thế gian sẽ không thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta, vì Ta...” (“Ta,” đại từ nhân xưng.) “...ở cùng các người, ngay cả trong các người, đấy, cho đến tận thế.” Ồ!

243 “Nếu kẻ nào muốn theo Ta, người ấy hãy tự bỏ mình đi. Hãy để người chối bỏ tín điều do con người tạo ra, nhận lấy Kinh Thánh và đi theo Ta.” Đúng vậy. Vâng, thưa quý vị.

244 Thế thì, anh em được xác nhận ở đâu đó trong Kinh Thánh. Không nghi ngờ gì, tôi sẽ phải kết thúc. Anh em được xác nhận ở đâu đó trong Kinh Thánh. Anh em biết điều đó. Mỗi người trong chúng ta, chúng ta thấy sự nhận dạng của mình.

245 Thưa Hội thánh, chúng ta sẽ đi qua đây đến một—đến một buổi nhóm đã được lên kế hoạch cho một năm. Các hội thánh đã và đang cầu nguyện. Dân sự đã kiêng ăn. Tôi đã đổ hết lòng mình, suốt cả tuần, lên xuống thung lũng này, đến từng khe nứt nhỏ tôi có thể đi vào, cố gắng hết sức để cảnh báo anh chị em về sự Đến của Chúa. Và chúng ta ở đây, ngay trước thời gian này ở đây. Và chúng ta hãy xác nhận chính mình bây giờ, để di chuyển qua nơi xa kia, để đại diện, hay phản ánh Chúa Jêsus Christ.

246 Chúng ta sẽ xác nhận chính mình với một mái tóc mới không? Chúng ta sẽ xác nhận chính mình với cách chúng ta có thể ăn mặc đẹp đẽ như thế nào không? Chúng ta sẽ tự nhận dạng mình có thể đứng và nói như thế nào, chúng ta có trình độ học vấn như thế nào không? Khi, Phao-lô đã nói, những điều đó, ông phải quên chúng đi để biết Đấng Christ.

247 Chúng ta có đang xác nhận ngũ tuần không? Phải không? Điều gì, ở đâu chúng ta thấy chính mình đang phản chiếu?

248 Chúng ta đang phản ánh điều gì, dù sao đi nữa, nếu chúng ta chỉ có nhiều tiếng ồn, và có thể la hét và chơi đùa, và nhảy lên nhảy xuống? Ồ, tôi đã thấy những người Hồi giáo làm điều đó. Tôi đã thấy những con khỉ làm điều đó.

249 Không có nhận xét! Tôi không có ý đó, đùa giỡn. Đây không phải là nơi để đùa. Đây là Lời của Đức Chúa Trời. Thấy không?

250 Nhưng tôi đã thấy những con vật nhảy, chơi đùa, những con thỏ. Điều đó không có nghĩa gì cả. Chắc chắn không. Anh chị em hạnh phúc. Bất cứ điều gì có thể làm cho anh chị em hạnh phúc,

bất cứ điều gì đáng khích lệ. Tôi đã thấy những tội nhân rất say, và rất hạnh phúc! Chắc chắn vậy. Điều đó không có nghĩa gì cả.

²⁵¹ Nhưng hạnh phúc đó đến từ đâu? Nguồn lực là gì? Nó phản ứng gì trên anh em? Nó phản ánh điều gì? Người nào đó sẽ chối bỏ Lời Đức Chúa Trời; người nào đó sẽ sống trên đời; người nào đó sẽ nghe Lễ thật và bỏ đi khỏi Nó; bán quyền thừa kế của họ, vì điều gì khác?

²⁵² Ồ, xin Chúa giúp chúng ta, thưa anh, chị em, xin giúp chúng ta trở lại và để cho Đấng Christ, cũng phản ánh chính Ngài, trong chúng ta, như thế. Ồ, chào ôi! Cầu xin Đức Chúa Trời giúp chúng ta được xác nhận trong Ngài, thật nhiều, để Lời Ngài và sự Hiện diện của Ngài có thể tuôn chảy qua chúng ta, để bày tỏ chính Ngài cho thế gian, a-men, mà chúng ta sẽ đổi mặt.

²⁵³ Một nhận xét nữa, tôi đang kết thúc. Hãy lắng nghe kỹ. Người Thợ Kim Hoàn bây giờ đang đứng sẵn sàng.

²⁵⁴ Anh em biết đấy, những viên ngọc quý được tìm thấy trong trái đất, những vật liệu mà chúng ta đập với nhau. Nhưng, anh em biết đấy, nếu anh em tìm thấy trong đó, điều gì đó trộn lẫn vào nó, quặng vàng đó mà anh em có sẽ bị vỡ ra. Sợi dây xích không mạnh hơn mắt xích yếu nhất của nó.

²⁵⁵ Vì vậy, nếu anh em đang cố gắng trở thành một hòn đá được cắt ra từ Đức Chúa Trời, vật chất nào đó, và anh em tìm thấy mình cố làm cho mình quá lớn, và ở giữa đó anh em phải dồn nén thế giới nào đó vào trong nó, hòn đá đó sẽ vỡ ra. Nó sẽ không chịu đựng được thử thách. Và, hãy lắng nghe, Đức Chúa Trời sẽ không chấp nhận chúng ta, những người Ngũ Tuần, khi chúng ta tiếm nhiệm những giáo điều và mọi thứ khác vào trong Lời Đức Chúa Trời. Nó sẽ...Đức Chúa Trời sẽ từ chối hòn đá và đá nó qua một bên. Chúng ta đừng tìm kiếm những điều lớn lao.

Chúng ta hãy tìm kiếm Đấng Christ trong đời sống chúng ta. Chúng ta hãy tìm kiếm sự khiêm nhường. Thấy không?

²⁵⁶ Hãy nhớ, nếu hòn đá lớn, và anh em đang cố gắng trải rộng ra, đó là điều tôi e rằng chúng ta đang cố gắng làm. Đó là những gì tôi đã nói chuyện với những Thương Gia này. Có vẻ như họ đang phát triển nhanh hơn điều gì đó. Và tôi—tôi...Đó là lý do tôi

ghét...Tôi—tôi—tôi muốn thành thật với anh em, thưa các anh em. Ngày nào đó tôi phải gặp anh em trong sự Phán xét. Đó là lý do giáo hội nghĩ tôi chống lại giáo hội. Tôi không chống lại giáo hội. Tôi...

257 Tại sao tôi xác nhận chính mình ở đây với anh chị em? Nếu tôi nghĩ Báp-tít đúng, Giám Lý đúng, Trưởng Lão đúng, tôi sẽ ở với họ. Tôi ở đây với anh chị em bởi vì tôi đang xác nhận chính mình ở đây với anh chị em.

258 Nhưng đừng cố gắng vượt qua giới hạn của mình bây giờ, là điều gì đó mà anh chị em không phải. Đừng cố làm cho mình to lớn, so sánh với người nào khác, và làm việc theo chủ nghĩa thế gian nào đó trong đó, để có thêm thành viên và các thứ. Sự việc sẽ vỡ ra làm đôi, và Đức Chúa Trời sẽ quăng nó vào trong đồng rác, để được hun đúc lại.

259 Ngài sẽ làm sống lại con cái của những hòn đá khác này, cho Áp-ra-ham. Đúng vậy. Ngài sẽ làm điều đó. Ngài sẽ lấy đi Trưởng Lão, mang điều gì đó ra khỏi nó; người Giám Lý, hay Báp-tít. Và trông giống như Ngài đã bắt đầu cách đó.

260 Anh em đang nghe tôi nói không, các Thương Gia? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chỉ vì chúng ta mang danh “Ngũ Tuần,” điều đó không có ý nghĩa gì với Đức Chúa Trời. Không, thưa quý vị.

261 Ngũ Tuần không phải là một tổ chức. Ngũ Tuần là một kinh nghiệm. Đó là sự phản chiếu của Đấng Christ, nơi Ngài đã bắt đầu vào Ngày lễ Ngũ tuần, để phản ánh chính Ngài qua dân sự.

262 Và rồi người ta bắt đầu thêm vào tính thể tục. Điều gì đã xảy ra? Họ đã đi vào Hội đồng Nicaea, và—và bác bỏ những lời hứa rõ ràng của Đức Chúa Trời, và đưa giáo điều vào đó. Và nó đã phá vỡ tất cả kinh nghiệm Cơ-đốc giáo ra từng mảnh, và nó đã đi ra thành đạo Công giáo.

263 Luther đã bắt đầu một cuộc cải chánh. Và ông đã chiếu ra, và nó đã phá vỡ sự việc một lần nữa.

264 Những người Giám Lý đến cùng với sự nên thánh. Và ông bắt đầu chiếu ra, và ông đã làm giống như vậy.

265 Và những người Ngũ Tuần cũng đang làm giống như vậy. Ôi! Ôi, anh em nhìn vào nó, anh em có thể thấy nó.

266 “Làm thế nào anh...?” Nói, “Làm sao anh biết những điều đó?” Ôi, hãy để tôi nói với anh em đôi điều.

“Anh Branham, anh đang nói tiên tri à?”

267 Tôi không đang nói tiên tri một cách chính xác. Nhưng khi một bác sĩ khám cho một bệnh nhân, ông ta thấy các triệu chứng, ông ta biết điều gì sẽ xảy ra. Tôi đang đọc từ Sách Tiên sĩ. Và tôi thấy những triệu chứng đang hoạt động trong giáo hội Ngũ Tuần, và tôi biết nó đang hướng đến đâu.

268 Hãy dừng lại. Bỏ đi. Hãy trở lại. Xin Chúa giúp đỡ anh chị em. Dừng đi theo cách đó, hỏi mọi người. Anh chị em không thể hiểu những gì tôi đang cố gắng làm sao? Tôi đang đốt cháy đời sống mình, để cố gắng cứu anh em khỏi điều điên rồ mà anh em đang gặp phải. Ngày này qua ngày khác, năm này qua năm khác, tôi tự khóc. Và anh em nghĩ tôi là kẻ thù của anh em. Tôi là em trai của anh em. Hãy trở lại. Dừng đi theo cách đó. Anh em không thấy điều gì đã xảy ra khi những người khác đi theo cách đó sao?

269 Những Thương Gia, hãy tránh xa khỏi lối mòn đó. Bây giờ anh em đang viết tất cả các loại tín điều trên các tạp chí của mình, và điều đó liên kết với anh em cũng giống như những giáo phái còn lại của họ. Anh em biết điều đó thật sự là vậy. Anh em không thấy mình đang đi ngay vào điều mà anh em đang chống lại sao? Bây giờ, anh em sẽ không yêu tôi, có lẽ. Bất cứ nơi nào... Điều đó là thật. Anh em đánh dấu lời của tôi: Hãy quay lại, hoặc anh em chết.

270 Hỡi Ngũ Tuần, hãy quay lại, nếu không thì anh em chết. Hãy trở lại với Lời. Nó trẻ hơn anh em nghĩ.

271 Đức Chúa Trời muốn phản ánh, không muốn những thành viên, nhưng những viên đá chân thật được đánh bóng và hun đúc và tạo hình. Hãy xem. Người Thợ Kim Hoàn đang đứng tối nay, sẵn sàng loại bỏ tất cả những nghi ngờ ngu ngốc, tất cả điều mà chống lại anh em. Và bởi...Ngài ở đây, sẵn sàng hun đúc anh chị em và uốn nắn anh chị em thành những người tin, lấy đi mọi nghi ngờ ra khỏi anh chị em.

²⁷² Anh chị em đi theo, anh chị em đã thấy rất nhiều kẻ giả mạo đến, nói, “*Điều này, và, vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi đã có điều này. Và, ha-lê-lu-gia, tôi có điều này.*” Và anh em thấy, họ không có gì cả. Và ma quỷ đã làm điều đó, để dấy lên sự nghi ngờ trong lòng anh chị em. Thấy không? Hắn đã làm điều đó, có mục đích, để làm điều đó. Nhưng hãy nhớ, điều đó chỉ nói một điều, rằng, có một kẻ giả mạo đó đang cố gắng hành động giống như vậy.

²⁷³ Có một Đức Thánh Linh chân thật. Có một Thánh Linh chân thật của Đức Chúa Trời. Có một quyền năng chân thật của Đức Chúa Trời. Có một Con Đức Chúa Trời đang phản chiếu chính Ngài tối nay như là Đức Thánh Linh, để bày tỏ Sự Sống của Ngài. Ngài đang đứng đây tối nay ở giữa anh em, trong hình thức của Đức Thánh Linh; để đánh bật tất cả những gì ngu ngốc ra khỏi anh chị em, những nghi ngờ; và phản ánh cho anh em, sự sống lại của Ngài, rằng Ngài không chết. Và Ngài ở đây để tỏ cho anh em thấy rằng Ngài đang sống, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài ở đây để xác nhận chính Ngài với chúng ta. Vậy thì chúng ta chẳng nên xác nhận chính mình với Ngài, để tin Lời Ngài và nhận lấy Nó sao?

²⁷⁴ Chúng ta hãy cầu nguyện.

[Một anh em nói tiên tri—Bt.] Vinh hiển thay. A-men. A-men. Ô! A-men.

²⁷⁵ Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, chúng con cảm ơn Ngài biết bao, Chúa ôi! Chúng con được kể trong Kinh Thánh, rằng khi Đa-vít, khi kẻ thù đang đến, và họ đã nhóm lại với nhau, và Đa-vít đang cố gắng nói với họ về Đức Chúa Trời, ở đó một người đứng lên ở giữa họ, và nói tiên tri và bảo họ phải làm gì, và làm thế nào để đánh bại kẻ thù. Thật vậy, lạy Chúa, chúng con tin điều giống như vậy, Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống giữa chúng con, và Lời là nơi để đánh bại kẻ thù.

²⁷⁶ Đó là những gì Ngài ban cho A-đam và Ê-va, trong vườn Ê-đen, để đánh bại kẻ thù. Và khi Ê-va lý luận với Nó, và đưa ra những lý do với Lời, nó suy sụp, và tội lỗi xâm nhập.

²⁷⁷ Thật vậy, lạy Chúa, đó là sự sa ngã của con người, qua các

thời đại, cố gắng tiêm vào điều gì đó với Lời. Sa-ra đã cố gắng giống như vậy, để tiêm một thứ gì đó, để lấy vào A-ga, để mang đứa trẻ đến, nhưng nó đã không thành công. Luôn luôn, nó là cách đó, Cha ôi. Chúng con—chúng con chỉ muốn có Lời Ngài, và chỉ điều đó thôi; không có gì thêm vào Nó, hay lấy đi từ Nó, đúng như cách Nó có. Và Ngài là Lời này. Và chúng ta biết ơn vì điều đó.

278 Xin ban phước cho những người ở đây, Chúa ôi. Bây giờ con đã, trong những đêm này đến đêm khác, đã cố gắng nói những điều này, rằng sự Đến của Ngài—của Ngài—của Ngài đã gần rồi. Mọi thứ đang định hình theo cách đó.

279 Và từ một—một khái tượng, cách đây vài tuần, đã đưa con đến Arizona. Con không biết tại sao. Có thể là Nhà sắp đến của con. Con không biết. Nó—nó trông rất giống như vậy.

280 Nhưng, Chúa ôi, xin cho con kết thúc khóa học của mình với...và nắm giữ Đức tin, giữ cho áo quần con không bị sờn rách, Chúa ôi, bởi ân điển của Đấng Christ. Xin để con có thể đứng trong ngày đó, và nói, “Con đã tuyên bố toàn bộ Lời khuyên của Đức Chúa Trời, như con biết Nó là Lẽ thật, và con đã tránh né không nói gì.” Xin ban cho điều đó.

281 Xin cho các anh em của con, Chúa ôi, cũng như vậy, hiệp lại với nhau và tiến gần hơn, và biết rằng những lời hô hào này là—không phải là một sự quở trách, nhưng đó là một lời cảnh báo, và hãy quan sát ngã tư đường. Xin nhậm lời, Cha ôi. Như nó vừa được phán với chúng con, rằng, Ngài sẽ phán xét chúng con bằng Lời của Sứ điệp đó. Lạy Chúa, xin cho con nhìn lại chính mình, và, con hổ thẹn về điều đó, Chúa ôi, trong tấm gương của Lời Đức Chúa Trời.

282 Con dám chắc, “Và một cách thành thật, tranh đấu một cách sốt sắng cho Đức tin mà đã từng được truyền cho các thánh đồ một lần đủ cả,” như Giu-đe đã nói chúng con nên làm. Và chúng con được hứa, rằng, “Trong những ngày sau rốt, Đức tin này của các tổ phụ sẽ được khôi phục trở lại, với Đức tin ngũ tuần ban đầu.” Ngài đã hứa điều đó, trong Ma-la-chi 4. Ngài đã phán nó sẽ xảy ra. Và, Cha ôi, xin cho chúng con đang quan sát, và đôi mắt của—của chúng con mở to, và không bỏ lỡ nó, giống như qua các

thời đại họ đã luôn làm. Nhưng xin cho mắt chúng con được mở ra, để thấy Chúa Jêsus Christ khi Ngài được bày tỏ trong sự vinh hiển của Ngài giữa những người khiêm nhường của Ngài, để lấy ra một dân, ra khỏi những dân Ngoại này, vì cố Danh Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁸³ Xin ban phước cho hội chúng này bây giờ. Con đã nói dài dòng. Lạy Chúa, con không thể xin lỗi (bởi vì, con cảm thấy muốn nói những gì con đã làm), vì đã giữ họ trong một thời gian dài. Nhưng con cảm ơn Ngài vì những người nam và người nữ, ngày hôm nay, đó là—là có thể đứng vững, và sẽ vụn vụn, và—và cố gắng giữ chân của—của họ trên sàn nhà, và lắng nghe Sứ điệp. Con cảm ơn Ngài vì những hội thánh như thế này, mà sẽ mở cửa và nói, “Mời vào. Dạy cho chúng tôi. Hay là, giảng cho chúng tôi. Xin giúp chúng tôi.” Chúa ôi, cảm ơn Ngài vì những điều này.

²⁸⁴ Và cũng cảm ơn Ngài vì một ốc đảo, cho thế giới kinh doanh, những Thương Gia này. Lạy Chúa, xin cho áo quần của họ không bị dính vết từ những thứ thuộc về thế gian. Xin ban cho điều đó. Hãy biến nó thành một nơi cứu rỗi linh hồn, Chúa ôi, mà—mà có lẽ, ở nơi nào đó người ta sẽ không đi nhà thờ, họ sẽ đi nghe những người kinh doanh nói chuyện. Và xin cho đời sống của—của họ thật mặn mà với ân điển của Đức Chúa Trời, và sự khiêm nhường của Thánh Linh Ngài, rằng—rằng thế giới sẽ khao khát là loại người đó. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban phước cho chúng con bây giờ, với nhau.

²⁸⁵ Lạy Chúa, xin tha thứ cho những thiếu sót của chúng con. Xin tha thứ tội lỗi của chúng con, và để cho các kênh của lòng chúng con mở ra. Nguyên xin Vua Vinh hiển ngự giữa chúng con bây giờ, nếu chúng con đã tìm thấy ân điển trước mặt Ngài, bằng sự ăn năn về sự sai trật của chúng con. Không nghi ngờ gì, lòng con đã ăn năn, nhiều tấm lòng khác đã ăn năn. Và nếu chúng con đã được ơn, lạy Chúa, xin hun đúc chúng con bây giờ.

²⁸⁶ Hãy tẩy sạch các đền thờ của chúng con, để Lời của Đức Chúa Trời hằng sống có thể sống giữa chúng con và chứng minh Chúa Jêsus Christ không chết. Ngài không phải là một người sáng lập đã chết như Mohammed, hay—hay Đức Phật, hay một số giáo phái khác. Ngài đang sống, thì hiện tại bây giờ, Chúa Jêsus đã

sống lại. “Ngài sống mãi mãi, và không bao giờ có thể chết nữa,” và đã ban cho chúng con Sự sống Đời đời, và đã ban cho chính Ngài ở giữa chúng con. Và chúng con, lạy Chúa, phản ánh ân điển của Ngài cho những người khác.

²⁸⁷ Xin giúp chúng con, Cha ôi, như Ngài đã hứa trong những ngày sau rốt điều gì sẽ xảy ra, giống như nó đã xảy ra trong thời của Lót. Xin cho chúng con, giống như những người đến từ Emma-út, về nhà tối nay, vui mừng, bởi vì chúng con thấy Ngài làm điều gì đó giống như họ đã thấy Ngài làm sau khi Ngài đã sống lại từ kẻ chết; biết rằng Ngài đã làm giống như vậy trước khi Ngài chết, rồi họ biết rằng Ngài đã sống lại. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁸⁸ Bây giờ, bây giờ, tôi—tôi đã nói dài. Nhưng, điều này, tôi không biết rằng Ngài sẽ làm điều này. Tôi không biết rằng Ngài sẽ làm. Tôi sẽ chỉ cầu xin Ngài. Tôi tin rằng, nếu tôi đặt đời sống tôi ở đây để...đặt cược, để đứng bên Lời này, thế thì, theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi.

²⁸⁹ Tôi không vô tội. Tôi có rất nhiều thứ ở trên tôi. Nhưng, mỗi giờ tôi xưng nhận điều đó, liên tục. Khi tôi thấy sự sai trật của mình, thì tôi từ bỏ điều đó, và cố gắng làm những gì đúng. Tôi sẽ không cố gắng lên Thiên đàng dựa trên công trạng của mình. Tôi sẽ không đến đó. Tôi đang tin cậy cách trang trọng vào Chúa Jêsus Christ. Ngài là Đấng Tin Cậy của tôi. Tôi—tôi—tôi tin nơi Ngài. Tôi sẽ không cố gắng đi vào bởi vì tôi là một anh em Ngũ Tuần. Tôi—tôi sẽ không đi vào những công lao của Ngũ Tuần. Tôi đi vào công trạng của Huyết Chúa Jêsus Christ. Ngài đã chết cho tôi.

²⁹⁰ Và đó là những gì tôi muốn anh em tin cậy, công lao của Ngài. Và rồi làm thế nào anh em biết mình đang đến đó? Là khi mọi Lời có, anh em chấm câu Nó với một, “A-men. A-men.” Bởi vì, Nó là Chính Lời đang cố gắng chứng thực chính Mình. Và nếu chúng ta chối bỏ Lời đó, làm sao Nó có thể chứng thực chính Nó?

²⁹¹ Bây giờ, Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Đúng thế không? Và rồi Ngài đã nói gì trong Giăng 5:19? “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người,

Con không thể làm điều gì trong chính Ngài, ngoài những gì Ngài thấy Cha làm.”

²⁹² Ngài đã đi qua ao Bê-tết-đa. Ở đó có nhiều người, có lẽ gấp hai mươi hay ba mươi lần những người hiện có trong tòa nhà này tối nay. Có lẽ, có bốn hay năm trăm người, đang ngồi ở đây tối nay. Tôi không biết, nhưng có thể có nhiều. Nhưng có lẽ có hàng ngàn. Tôi hiểu rằng một “đám đông” sẽ tăng lên thành hàng ngàn. Bây giờ, đang nằm ở đó, với người què, tàn tật, mù lòa, bại liệt, Ngài đã chữa lành một người, bởi vì Ngài biết người đó đã bị như vậy. Cha đã tỏ cho Ngài thấy. Thấy không? Bỏ lại những người còn lại của họ. Thấy không? Và rồi Ngài đã được hỏi điều đó.

²⁹³ Nhưng Kinh Thánh nói, sau sự chết, chôn, và sự sống lại của Ngài, rằng, tối nay, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm.” Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em có tin Ngài vẫn sống không? [“A-men.”] Và Ngài có phải là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta không? [“A-men.”] Ồ, nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm giống như vậy, theo Hê-bơ-rơ 13:8, thì Ngài sẽ hành động giống như vậy. Đúng thế không?

²⁹⁴ Bây giờ xin cho chúng ta làm sạch lòng chúng ta khỏi mọi tội lỗi. Xin cho chúng ta thú nhận sự sai trật của mình. Xin cho chúng ta xưng nhận sự không tin của mình, rằng chúng ta đã sai, và nói, “Lạy Chúa Jê-sus, con đây. Con có nhu cầu, tối nay. Xin phản ánh chính Ngài trong đời sống con. Xin ban cho con đức tin mà người đàn bà đó đã có, mà đã chạm vào viền áo Ngài.”

²⁹⁵ Và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa Jê-sus, con đã đứng bên Lời Ngài.” Đó là sứ mạng của tôi, “Rao giảng Lời.” Tôi đã đứng bên Nó. Tôi—tôi muốn chết bởi Nó. Và tôi—tôi đã đứng và làm một số điều khó khăn, bởi vì Lời, và ở lại đó, nhưng Ngài luôn chứng thực Nó.

²⁹⁶ Bây giờ tôi đang trông cậy vào Ngài để chứng thực Lời đó. Hãy để nó tuôn ra...Để Ngài chảy qua chúng ta tối nay, khi chúng ta cầu nguyện.

²⁹⁷ Bao nhiêu người ở đây đau ốm, có nhu cầu, có nhu cầu về bất cứ điều gì? Hãy giơ tay lên và nói, “Đó là con, lạy Chúa. Con tin, Chúa ôi.”

298 Tôi muốn sự tập trung chú ý của anh chị em, thật êm dịu như có thể được, trong chốc lát.

299 Nếu, sau Sứ điệp này, và Đấng Christ sẽ phản ánh chính Ngài trong dân sự, và thấy rằng linh hồn tội nghiệp nào đó có đủ đức tin để chạm vào áo Ngài, và tôi có thể đầu phục Thánh Linh Ngài, và biết rằng đây là Đức Thánh Linh! Thế thì, nếu anh em thuộc về điều gì khác ngoài một nhóm tin điều này, thì tôi sẽ đến nơi họ tin Lẽ thật. Thấy không? Tôi sẽ. Tôi chắc chắn sẽ. Tôi sẽ tin, bởi vì Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài. Đừng tự xác nhận mình bây giờ với những người Pha-ri-si và những người không tin, họ bị mù, bởi vì Chúa Jêsus đã phán họ sẽ không thấy Ngài nữa. “Nhưng các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các ngươi. Ta sẽ ở trong các ngươi. Các ngươi sẽ thấy Ta.” Ồ, nếu Ngài cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đó, đó là cách anh chị em thấy Ngài, bằng cách phản chiếu chính Ngài trong cùng cách Ngài đã làm lúc đó. Điều đó có đúng không? Được rồi.

300 Bây giờ, anh chị em tin hết lòng. Hãy có đức tin. Đừng nghi ngờ, hãy cầu nguyện, và rồi chúng ta—chúng ta sẽ thấy những gì Ngài đã phán. Bây giờ, cứ tin hết lòng.

301 Bây giờ, lạy Cha là Đức Chúa Trời, con đã nói về Ngài và vì Lời Ngài. Con đã làm điều đó một cách khó hiểu, Chúa ôi, con biết, nhưng đó là cách tốt nhất mà con biết. Suốt hai tuần này, con đã liên tục ở lại với Nó, Chúa ôi. Suốt đời con, con đã cố gắng ở lại với Nó. Bây giờ, lạy Chúa, xin tôn trọng Lời Ngài tối nay ở đây, khi sự phục hưng đang kết thúc. Xin cho điều đó được biết đến, Chúa ôi, rằng nếu chúng con ủng hộ điều nào là đúng, thì điều đúng sẽ ủng hộ cho chúng con. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Rằng chúng con tin, rằng Ngài trở nên chúng con, để nhận lấy tội lỗi của chúng con; để chúng con có thể trở nên Ngài, các con trai của Đức Chúa Trời, để phản ánh Lời của Đức Chúa Trời, được chứng thực, đã bày tỏ nó qua đời sống chức vụ của chúng con mà Ngài đã ban cho chúng con. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con dâng chính mình cho Ngài bây giờ trong Danh Chúa Jêsus Christ. Amen.

302 Bây giờ chỉ cần có đức tin. Đừng nghi ngờ, nhưng—nhưng hãy tin hết lòng bây giờ. Anh chị em có tin không? [Hội chúng

nói, “A-men.”—Bt.] Mọi người đều tin. Vậy thì, đừng nghi ngờ. Chỉ cầu nguyện, với chính mình. Hãy có đức tin bây giờ. Đừng nghi ngờ, chút nào. Hãy bình tĩnh lại nào. Hãy lắng nghe những gì Thánh Linh phán với anh chị em. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

³⁰³ Anh chị em đang nhìn tôi một cách chân thành về điều gì? Anh chị em tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Tôi không biết chị. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị, nhưng chỉ một người phụ nữ đang ngồi đó nhìn tôi. Không hoàn toàn là bệnh tật mà chị ấy lo lắng. Chị ấy đang lo lắng về người nào khác. Đó là một cô gái trẻ. Cô ấy vừa mới mất tích. Cô ấy đã rời khỏi nhà. Cô ấy chỉ là một cô gái, một cô gái tuổi thiếu niên. Điều này đã được tạo ra trong một thời gian dài. Cho đến nay, tôi không thấy nguy hiểm với cô ấy. Hãy có đức tin. Hãy tin Đức Chúa Trời, Ngài sẽ đưa cô ấy về nhà với chị.

³⁰⁴ Chị ấy đã chạm vào cái gì? Bây giờ, anh em thấy người phụ nữ. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy trong đời. Chị ấy, hoàn toàn, là một người lạ.

³⁰⁵ Đây là một phụ nữ đang ngồi ngay phía sau đây, nhắm mắt lại, đang cầu nguyện. Cô ấy đang đau khổ với một—một bệnh trực tràng, và đó là bệnh trĩ. Cô ấy đang bị đau tim. Cô ấy sẽ bỏ lỡ nó. Lạy Chúa, xin giúp chúng con. Cô Willingham, hãy tin vào Chúa Jêsus Christ. Bây giờ cô tiếp nhận nó.

³⁰⁶ Bây giờ hãy hỏi người đàn bà. Chúng ta hoàn toàn là những người xa lạ. Anh em nói, “Anh đã gọi tên cô ấy.”

³⁰⁷ Tại sao, Chúa Jêsus đã chẳng nói với Si-môn, “Tên người là Si-môn. Người là con trai của Giô-na”? Chỉ có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Bạn có tin điều đó không?

³⁰⁸ Bây giờ hãy chân thành. Hãy tin. Đừng nghi ngờ. Cứ đặt tâm trí của mình vào Đức Chúa Trời, và—và tin Ngài.

³⁰⁹ Ngài đang làm gì? Ngài đang xác nhận chính Ngài. Ngài đang phần chiếu chính Ngài. Bây giờ, nếu anh em không nghĩ nó đúng, tôi yêu cầu anh em lên bục và làm điều tương tự.

³¹⁰ Có một—một người phụ nữ nhỏ bé. Cô ấy đang ngồi phía sau đây với một chiếc khăn choàng trên đầu. Cô ấy là người Tây Ban

Nha. Và cô đang cầu nguyện cho một đứa con gái. Con gái đó không sống ở đây. Bây giờ cô ấy đang đặt tay lên mặt mình. Và cô ấy là...Người con gái này sống ở nơi có nhiều nước, nơi có biển gào thét, ở San Diego, California. Và cô ấy bị giãn tĩnh mạch và biến chứng, và cô ấy gần như suy nhược thần kinh. Chị có tin rằng lời cầu nguyện của chị đã chạm vào gấu áo Ngài không, chị gái Tây Ban Nha nhỏ bé của tôi, và con gái chị sẽ khỏe mạnh chứ? Nếu chị tin vậy, hãy giơ tay lên và nhận lấy nó. Được rồi, chị có thể có nó. Điều đó trở nên rõ ràng ở đó bởi chị bây giờ. Đừng nghi ngờ. Hãy tin.

³¹¹ Điều đó thật đáng kinh ngạc đối với bà, phải không, thưa bà, đang ngồi ở đó? Đưa tay lên mũi bà, và lau mặt bà lúc đó; nói điều gì đó bên kia lối đi; với chiếc áo khoác màu xanh, đang ngồi ở đó. Vâng. Được rồi. Nếu các bạn tin hết lòng, thì trái tim đó sẽ ổn định và không còn bệnh tim nào nữa mà chị đang phải chịu đựng. Nếu điều đó đúng, hãy đứng lên trên đôi chân của mình, để chỉ làm chứng rằng đó là sự thật. Tôi là người lạ với quý bà. A-men. Bà có tin không? Chắc chắn vậy. Ừ-m. Hãy luôn tin.

³¹² Tôi thấy, và đúng hơn là một người đàn ông trung niên. Anh em có thấy Ánh sáng đó, màu hổ phách, đang treo lơ lửng ngay tại đó, kéo ngay trên người đó không? Bây giờ anh ấy đang cầu nguyện. Anh ấy gục đầu xuống. Và có điều gì đó vừa được nói ra, mà đã thu hút sự chú ý của anh ấy đến việc cầu nguyện. Bởi vì, anh ấy cũng đến từ California, như vừa nói. Nhưng anh ấy đến từ Fresno, California. Anh ấy bị bệnh suyễn. Ông Korol, nếu ông tin hết lòng, ông cũng có thể về nhà và được khỏe mạnh. A-men. Hãy tin điều đó bây giờ. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Chúng ta có phải là người lạ không? Hãy giơ tay lên. Được rồi.

³¹³ Ông tin không? Người đàn ông đó đã chạm vào cái gì? Ông đã chạm vào Chúa Jêsus Christ. Ông ấy cách tôi khoảng mười thước.

³¹⁴ Tôi thách thức anh em, trong Danh Chúa Jêsus Christ, để tin rằng Sứ điệp này của Đức Thánh Linh trong những ngày sau rốt này là sự kết thúc của lịch sử thế giới. Tôi thách thức anh chị em tin rằng tôi—tôi đã dạy Điều đó cho anh chị em tối nay. Anh chị em tin rằng Đức Chúa Trời đã sai phái tôi. Anh chị em tôn trọng nó. Và bây giờ, đừng tôn trọng tôi, nhưng tôn trọng những

gì Ngài đã sai tôi đến, Lời Ngài, và Đức Chúa Trời sẽ ban cho điều đó, lời thỉnh cầu của anh em. Tôi không thể bắt Ngài làm điều đó, nhưng nếu các bạn tin.

³¹⁵ Đây, nhìn đây. Anh em không thể thấy Điều đó sao? Hãy nhìn đây, Ánh sáng đó ngay tại đây. Nó ở ngay trên loại phụ nữ có thân hình nặng nề này đang ngồi ở đây. Tôi không biết người phụ nữ đó. Tôi chưa bao giờ gặp chị ấy trong đời, nhưng chị ấy bị đau. Chị ấy đang đau khổ. Chị ấy đã đến một bác sĩ, và, điều gì đó, một cuộc kiểm tra cho thấy nó ở trong ruột kết. Nó giống như những vết loét. Không, bác sĩ nói đó là những vết loét trong ruột kết. Đúng vậy. Đúng vậy. Chị không đến từ đây. Chị ở đây trong một chuyến thăm. Đúng thế không? Hãy giơ tay lên. Chị đến từ Michigan. Đúng vậy. Chị ở đây để thăm một người con trai, và anh ấy đang làm công việc phát thanh của loại nào đó. Tên chị là Bà Erb. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Hãy về nhà và tìm thấy nó theo cách chị muốn, nếu chị tin hết lòng.

³¹⁶ Anh chị em có tin không? Anh chị em có sẵn sàng để đánh bại sự vô tín không? Anh chị em có tin rằng mình có thể thấy Đấng Christ đang phản chiếu chính Ngài, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? Ngài là Đức Chúa Trời. Anh chị em tin điều đó không? Hãy nói, “A-men” nếu anh chị em tin điều đó. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

³¹⁷ Thế thì hãy đặt tay lên nhau. Tôi sẽ tỏ cho anh chị em thấy Lời Ngài, nếu anh chị em là những người tin. Ngài phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên người đau thì người đau sẽ bình phục.” Hãy đặt tay lên nhau bây giờ.

³¹⁸ Nhắm mắt lại. Cúi đầu. Hãy cầu nguyện cho nhau. Anh chị em cầu nguyện. Không phải tôi. Anh chị em cầu nguyện. Đấng Christ, ở giữa các bạn ở ngoài đó!

³¹⁹ Lạy Cha Thiên thượng, trong Danh Chúa Jêsus, xin cho Đấng Christ được phản chiếu trong mỗi đời sống ở đây tối nay. Và xin chữa lành người đau, Chúa ôi. Chúng con đuổi mọi ma quỷ của sự không tin, để Hội thánh ngũ tuần có thể nhìn thấy sự phản chiếu của Chúa Jêsus Christ trong đời sống của họ, như họ đã thấy điều đó đêm nay. ✠

63-0123 Sự Nhận Dạng
Hội Thánh Phúc Âm Ngũ Tuần Đầu Tiên
Phoenix, Arizona Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org